

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 129, ЧИСЛО 29, П'ЯТНИЦЯ, 22 ЛИПНЯ 2022 РОКУ

1893

Vol. 129, No. 29, FRIDAY, JULY 22, 2022

\$2.00

Зрадники будуть покарані

Звернення Президента України 17 липня 2022 року

Президент України Володимир Зеленський. (Фото: Пресслужба Президента України)

Бажаю здоров'я, шановні українці! Сьогодні мені доповіли результати чергової операції проти злочинців, які працювали на ворога. Працівниками Державного бюро розслідувань спільно зі Службою безпеки України був затриманий колишній керівник Головного управління СБУ в Автономній республіці Крим. Ця особа була звільнена мною з посади ще на початку повномасштабного вторгнення, і, як бачимо, те рішення було абсолютно виправданим. Зібрано достатньо доказів для повідомлення цій особі про підозру в державній зраді. Всі його злочинні дії

задокументовані. Усього, що він робив протягом цих місяців і також раніше, буде надана належна юридична оцінка.

Так само відповідатимуть і всі, хто разом з ним входив до складу злочинного угруповання, що працювало в інтересах Російської Федерації. Йдеться про передачу ворогу таємної інформації та інші факти співпраці з російськими спецслужбами.

Хочу подякувати всім, хто брав участь у цій операції. Це справді можна назвати самоочищенням.

(Закінчення на стор. 9)

Кадрові зміни в Україні

Іван Баканов та Ірина Венедіктова. (Фото: УНІАН)

КИЇВ. – 19 липня Верховна Рада проголосувала за припинення повноважень Ірини Венедіктової на посаді Генерального прокурора України. Про це повідомив народний депутат Давид Арахамія.

Він додав, що І. Венедіктова залишається в команді і закликав не прислухатися до чуток, які запускають у зв'язку з ротаціями у виконавчій владі. „Її досвід послужить державі на новому місці, яке потребує посилення фаховими менеджерами та правниками. Чекаємо новин про кадрові призначення на дипломатичному фронті й дякуємо за роботу“, – написав Д. Арахамія.

Верховна Рада звільнила Івана Баканова з посади голови Служби безпеки України (СБУ)

Верховна Рада призначила Оксану Жолнович на посаду Міністра соціальної політики України.

Президент Володимир Зеленський змінив керівників управлінь СБУ в Харківській, Сумській, Полтавській, Закарпатській та Дніпропетровській областях. Начальником Управління СБУ в Сумській області став Едуард Федоров. Іншим указом звільнено попереднього керівника Руслана Григоренка.

(Закінчення на стор. 17)

Андрій Єрмак зустрівся з виконавчим директором СКУ

Керівник Офісу Президента України Андрій Єрмак 20 липня зустрівся з виконавчим директором Світового конгресу українців (СКУ) Сонею Соутус. А. Єрмак наголосив на важливості реальної предметної підтримки нашої країни з боку цієї організації, яка об'єднує мільйони українців у всьому світі. „Сьогодні весь світ з нами, ми маємо це поважати. Але в усіх країн є свої проблеми. Тому ми маємо використовувати різні платформи, щоб нас чули різні частини суспільств інших країн. Цим людям потрібно доносити, чому вони мають бути з Україною до нашої перемоги“, – зазначив він.

Також, на думку керівника Офісу Президента, війна Росії проти України, яка стала трагедією для України,

Керівник Офісу Президента України Андрій Єрмак провів зустріч з виконавчим директором Світового конгресу українців (СКУ) Сонею Соутус. (Фото: Пресслужба Президента України)

водночас є можливістю ще більше згуртувати всіх українців світу.

Він запропонував Світовому конгресу українців долучитися до роботи платформ, що сьогодні займаються розробкою санкцій проти Росії, гарантій безпеки для України, питаннями реституції, та пропонувати відповідних фахівців українського походження.

Зі свого боку С. Соутус зазначила, що СКУ готовий надавати Україні всю необхідну адвокаційну, комунікаційну, організаційну підтримку за кордоном.

Зокрема, вона зауважила, що СКУ проводив активну кампанію на підтримку надання Україні статусу кандидата в члени Європейського союзу.

Пресслужба Президента України

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Звільнено Лазебну з посади міністра

КИЇВ. – Верховна Рада України 18 липня проголосувала за звільнення Марини Лазебної з посади Міністра соціальної політики. За це рішення проголосували 277 народних обранців. 15 липня М. Лазебна подала до Верховної Ради заяву про відставку з посади міністра соціальної політики, на яку була призначена 4 березня 2020 року. 8 липня стало відомо, що парламент достроково припинив депутатські повноваження Вадима Новинського. (УНІАН)

■ Катастрофа літака Ан-12 в Греції

КИЇВ. – 17 липня український літак Ан-12 розбився біля летовища Кавали на північному сході Греції. Екіпаж до катастрофи встиг попередити про проблему з одним з двигунів, проте літаку не вдалося здійснити аварійну посадку, оскільки літак загорівся ще в повітрі, швидко знизився, а потім впав на землю, після чого стався вибух. Міністер оборони Сербії Небойш Стефанович на прес-конференції заявив, що український транспортний літак перевозив 11,5 тонн оборонної продукції у Бангладеш. Замовником виступило Міністерство оборони Бангладеш. Усі вісім членів екіпажу загинули. Авіокомпанія „Меридан“, якій належав літак, заявила, що всі вісім членів екіпажу літака Ан-12 були громадянами України. (УНІАН)

■ СБУ розслідує випадки колабораціонізму

КИЇВ. – Служба безпеки України із початку повномасштабного вторгнення росії в Україну розслідує понад 500 проваджень за фактами колабораційної діяльності. У Луганській області співробітники СБУ викрили на співпраці з російськими загарбниками колишнього депутата районної ради від Партії регіонів. Ще один колаборант з Луганщини погодився на призначення до так званої „прокуратури Білокуракинського району ЛНР“. У Донецькій області викрито двох жителів Маріуполя, які добровільно погодились на посади тимчасово виконуючих обов'язки в керівному складі „районного відділу МВД ДНР“. 17 липня правоохоронці затримали співробітника СБУ, який підозрюється у роботі на спецслужби Росії та переданні їм таємних даних. (Укрінформ)

■ Російські книги підуть на переробку

КИЇВ. – Столична книгарня „Сяйво книги“ проводить збір російськомовних книжок, які будуть відправлені на переробку, а отримані кошти спрямують на підтримку ЗСУ. Про це 18 липня повідомив Уповноважений із захисту державної мови Тарас Кремінь. Він закликів книгарні, бібліотеки та всіх охочих долучитись до важливої ініціативи та обмінятися макулатуру у своїх містах на допомогу захисникам. Збір триватиме до 31 серпня у книгарні „Сяйво книги“. Кожен, хто принесе та здасть видання російською мовою, отримає знижку 10% відс. на придбання нових книжок. (Укрінформ)

■ Ракета зруйнувала склади зерна

ДНІПРО. – Російська ракета зруйнувала склади з понад 5,000 тонн зерна, повідомив голова обласної військової адміністрації Валентин Резніченко. Ще один ракетний удар був по шкільному підвір'ї – пошкоджені фасад та покрівля місцевого ліцею, вибито понад 50 вікон. Також було влучання в приватні підвір'я. Під час атаки люди не постраждали. (Радіо Свобода)

■ Знову буде Володимирський район

КИЇВ. – Верховна Рада України 18 липня підтримала перейменування Володимир-Волинського району на Володимирський. Завершено історію з поверненням автентичної назви, яку Володимир носив століттями, і яке загарбала свого часу Росія. Як повідомлялося, депутати Волинської обласної ради підтримали ініціативу Володимир-Волинської районної ради щодо перейменування, услід за містом, Володимир-Волинського району на Володимирський район. 15 грудня 2021 року депутати Верховної Ради України у другому читанні 348 голосами підтримали проєкт постанови про перейменування міста Володимир-Волинський на Володимир. (Укрінформ)

ТОЧКА ЗОРУ

Ми вже десь його бачили...

Петро Часто

Кожному з нас, людей українського світу поза Україною, небайдуже, які особистості її репрезентують назовні, особливо ж нині, в часи війни з московитами – які вони, ці лідери громадської думки, за розумом, за шляхетністю, за вмінням вести дискусію і бути в ній водночас і ввічливими, і переконливими. І звісно, – за мовою, за висловом, в якому, річ абсолютно самозрозуміла, мала б відчуватися повага і любов до неї, глибока мовна культура.

Подібними, скажімо, до вчителя Василя Голобородька з телесеріалу „Слуга народу“.

На цю роль вперто претендує Олексій Арестович, радник очільника президентського Офісу Андрія Єрмака, з'являючись буквально щодня або на своєму каналі в YouTube, або на каналі відомого російського, опозиційного до путінського режиму, громадського і політичного діяча та правозахисника Марка Фейгіна – „Фейгін Live“. Тут Арестович справді є неабиякою знахідкою: Фейгін – чи не єдиний на весь російськомовний медіапростір коментатор, котрий сумлінно і професійно намагається інформувати свою аудиторію про всі найважливіші моменти на українсько-російському фронті. Авторитетність його програм спирається на участь у них досвідчених військових і політичних експертів з різних країн. Наприклад, завжди варто знайти час, щоб послухати сильну аргументацію американсько-російського історика з Нью-Йорку Юрія Фельштинського, політолога з Вашингтону Андрія Піонтковського, військового теоретика з Праги Юрія Федорова, колишнього депутата Державної Думи і знавця каральної російської системи Генадія Гудкова з Болгарії, політичного аналітика Федора Крашенинникова з Литви та багатьох інших добре поінформованих проукраїнських авторів. Непроукраїнських Фейгін на свої програми не запрошує.

Це важлива і корисна для нас, українців, праця, якщо ще взяти до уваги, що число підписаних на „Фейгін Live“ сягає майже двох мільйонів осіб.

Й оці мільйони майже щовечора волею-неволею слухають Арестовича. Фейгін, схоже, має це за найбільшу перевагу свого каналу і, також схоже, хотів би, щоб і підписники так вважали. Для цього він їм не дає забути цінні позиції гостя: радник Єрмака і військовий експерт! Мовляв, є подвійна рація довіряти почутому про війну.

Арестович, зі свого боку, й веде себе відповідно до становища, охоче визначеного йому Фейгіном, – коментує зміни на фронтах з такою певністю, ніби Збройними силами України керує Єрмак, і він, його радник, довідується про все з перших уст.

В Україні багато хто дивується з цього, почалися глузи, саркастичні пародіювання на невидану інтелектуальну всеїдність Арестовича. Бо якщо зібрати до купи всі відеозаписи з ним, то може здатися, що в його особі Україна нарешті дістала універсального вчителя нації: окрім обізнаності у військовій проблематиці, він ще й історик, філософ, психолог, культуролог, співак, артист театру, кіна, режисер і навіть екзорцист. На повному серйозі розповідав з екрана, як його запросили в монастир вигнати злого духа з хлопчика, який несамовито кричав і рвав на собі одужу. Й от Арестович протягом чотирьох годин невідменно дивився хлопчиків в очі, аж поки той заснув і наступного ранку помер – уже спокійним, умиротвореним. А правда полягала в тому, що в хлопчика був рак, й то вже в останній стадії, його мучили страшні, невимовні болі, й перед відходом його душу, як це буває з усіма душами без винятку, заспокоїв ангел Господній, а не блазень Арестович, сповнений такою примітивною гординою.

Звичайно ж, Єрмак не міг не взяти Арестовича своїм радником – інакше йому тяжко було б належним чином контролювати невтомний Арестовичів язик і схильність дивитися на всіх зверху вниз, у тому числі й на нього, Єрмака.

10 лютого 2020 року на каналі „ISLND TV“ журналісти Володимир Петров і Сергій Іванов розмовляли з Арестовичем на тему: „Хто такий Єрмак і чому він у команді Зеленського...“

Арестович відповідає: „...Єрмак – продюсер, Зеленський – артист. Кожний продюсер знає, як поводитися з артистом...“

...Єрмак має низку ознак, які властиві ролі російського агента впливу...“

...Вже точно можна сказати, що Єрмак виступає посередником між Зеленським і Кремлем...“

...Єрмак забезпечує Зеленському міжнародне реноме. Береже Зеленського від критики, тримає в теплій ванні...“

...Зеленського ретельно вимочують, висушують, щоб потім втопити... Оточення Зеленського працює на його підставу...“

Промовисті, далекосяжні відповіді, тож Єрмак був прямо зацікавлений стулити Арестовичеві писок й застосував для цього класичний метод – наблизив до себе на віддалі надійного контролю.

Відтоді, очевидно, їхні ідейні позиції стали збігатися.

Передусім, у програмі „Час Голованова“ на телеканалі „Україна 24“ Арестович, на догоду Єрмакові, взявся доводити, що операція українських розвідників проти російських бандитів-вагнерівців – це вигадка, її не було. Завжди врівноваженого, спокійного журналіста Дмитра Гордона, котрий знає багато деталей про цю операцію, так обурило нахабство Арестовича, що не втримався: „Цього афериста треба мітлою гнати з українських телеетерів!“

10 травня цього року в програмі „Фейгін Live“ Арестович, на цей раз в ролі маститого культуролога, з неприхованою арогантністю заперечує потребу у відродженні української національної культури. Пряма мова (в нашому перекладі з російської):

„...В Україні багато хто хоче збудувати велику країну з маленькою культурою. Така маленька уніфікована культура годиться для маленької моноетнічної держави. Але Україна – не така країна, вона полікультурна, тут багато різних культур. І якою б не була війна, які б патріотичні гасла не звучали, яким би не було бажання забути якнайбільше російських слів, поки я тут щось значу, я не дам збудувати з України велику країну з маленькою культурою...“

Як бачимо, ця його теза є вже політичною і повною мірою вписується в ідеологію „русского міра“, згідно з якою українська національна культура безперспективна.

І яке ж нахабство – „...поки я тут щось значу!“

20 червня Арестович дозволив собі покепкувати зі здатності українців до громадської діяльності: мовляв скрізь добре там, „де ще не встигли з'явитися наші активісти“. У цій його зневазі – пряме відображення позиції української влади, котра вже традиційно, замість спертися на громадських активних людей, боїться їх.

Серед сотень обурливих відгуків подамо один, блогерки Аліни Боднар: „Хто вісім років вимагав відмовитися від російських товарів і від толерування росіян? Хто на Майдани виходив? Хто пішов на фронт? А тепер читаю, що активісти – зло. Нам далі плюють в душу з Офісу президента...“

Насправді діяльність Арестовича в Україні означає небезпеку, що її несе з собою для української державності російський культурний десант, котрий свою невситиму імперськість знову маскує в одежі інтернаціоналізму.

Дехто припускає, що Арестович – не ворог Україні, а звичайний дурень, парвеню. Скажімо, відомий російський антипутінський історик Марк Солонін закликає українців: „Вгамуйте цього ідіота, бо під час війни дурні при владі – це гірше, ніж зрадники“.

Тяжко збагнути, звідки взявся цей тип на поверхні суспільного життя в Україні. Втім, чи тяжко? Прочитаймо ще раз безсмертного гоголівського „Ревізора“. Хлестаков! Арестович – це та сама „льогкость в мислях необикновенная“, те саме бахвальство – „на дружній нозі“ з усіма знаменитими людьми, та сама насмішка над наївним оточенням.

Але ж водночас, як і Хлестаков, Арестович не винен у такому ось своєму вивищенні. На обидвох, на превеликий жаль і ганьбу, був і залишається донині суспільний попит.

Представили проєкт допомоги для ЗСУ

НЬЮ-ЙОРК. – Генеральному консульству України в Нью-Йорку відбулася презентація для місцевої преси нового проєкту Українського конгресового комітету Америки (УККА) „Fighting Chance Ukraine“. Проєкт покликаний активізувати надання американськими неурядовими організаціями нелетальної військової допомоги Збройним силам України, зокрема окремому роду сил ЗСУ – Силам територіальної оборони. Презентація проведена за участю одного з лідерів проєкту, колишнього заступника Секретаря військово-морських сил США Джеррі Галтіна, а також представників Міністерства оборони України, Генконсульства й УККА. (Укрінформ)

Учасники презентації проєкту Українського конгресового комітету Америки „Fighting Chance Ukraine“. (Фото: Генеральне консульство України в Нью-Йорку)

УПЦ США передала Україні ліки

ВАШІНГТОН. – Парафія українського православного собору Святого Андрія у Вашингтоні спрямувала до України на потреби медичних закладів і шпиталів для військовиків велику партію медикаментів на загальну суму понад 210 млн грн.

„У співпраці Міністерства охорони здоров'я України та благодійного фонду родини Довгих „Можемо разом“ забезпечено цільове збирання на

потреби кожного медичного закладу, організаційну роботу, розподіл і доставлення ліків безпосередньо до госпіталів України. До складу допомоги увійшли антибіотики, ліки від тиску, тахікардії, хвороби коронарної артерії, при проблемах зі шлунком і медичні халати, перев'язувальні матеріали для хірургічних відділень, биндажі, кровоспинні засоби, а також памперси, дитяче харчування, ноші, ходунки, предмети гігієни та інше“, — розповіли про гуманітарну місію її організатори.

У київському Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі Митрополит Київський і всієї України Епіфаній освятив гуманітарну допомогу та висловив вдячність партнерам гуманітарного проєкту – Міністерству охорони здоров'я, а також родині Довгих і Благодійному фонду „Можемо разом“.

Волонтери благодійного фонду „Можемо разом“ допоможуть доставити медикаменти до 118 лікарень України. Першу частину допомоги одразу доправили до Головного військового клінічного госпіталю та Київського міського клінічного госпіталю ветеранів війни. (УНІАН)

Митрополит Київський і всієї України Епіфаній освячує гуманітарну допомогу. (Фото: УНІАН)

Вогнегасники для захисту дерев'яних церков України

ВАШІНГТОН-ПАРИЖ. – Фонд збереження сакрального мистецтва України та Міжнародна рада з питань пам'яток та визначних місць (ICOMOS) у партнерстві зі Всесвітнім фондом пам'яток 11 липня передали 440 вогнегасників з водяним туманом для захисту дерев'яних церков під час війни.

В Україні знаходиться понад 2500 дерев'яних церков, що мають статус пам'яток. Вісім дерев'яних церков Карпатського регіону в Польщі та Україні занесені до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Дерев'яні церкви часто розташовані у віддалених сільських громадах і особливо вразливі до пожежі, особливо в екстремальних конфліктних ситуаціях. Проєкт дозволить захистити понад 100 історичних дерев'яних церков в Україні, в найбільш небезпечних районах.

Вогнегасники водяного туману підходять для порятунку внутрішнього оздоблення дерев'яних церков, оскільки вони розпилюють воду під тиском у дрібний туман, який випаровується, зводячи до мінімуму можливі пошкодження крихких поверхонь розписів, автентичних тканин,

Найстаріша дерев'яна церква Святого Духа у селі Потелич, споруджена 1502 року. Видатна пам'ятка архітектури та монументального мистецтва галицької школи, 21 червня 2013 року включена у список світової спадщини.

фресок, ікон, іконостасів та інших мистецьких предметів в інтер'єрі церков.

З початку війни в Україні та в рамках міжнародної підтримки вогнегасники водяного туману

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Вигнали з Верховної Ради

КИЇВ. – Опозиційні народні депутати 18 липня змусили позафракційного депутата вигнати з фракції „Слуга народу“ Євгенія Шевченка залишити сесійну залу за несанкціонований однострій ЗСУ, який мають право носити лише військовослужбовці ЗСУ та інші військові формування, встановлені законодавством України. У травні 2021 року фракція „Слуга народу“ виключила народного депутата Є. Шевченка зі свого складу й надіслала відповідний документ керівництву Верховної Ради. Голова партії „Слуга народу“ Олександр Корнієнко пояснив, що Є. Шевченко поставив під загрозу відносини України із міжнародними партнерами. Є. Шевченко 20 квітня 2021 року самовільно літав до Мінська на зустріч із самопроголошеним президентом Білорусі Олександром Лукашенком і навіть заявив, що О. Лукашенка більше третини українців хотіли б бачити своїм президентом. (Українська правда)

■ До Ірпеня повернулися мешканці

КИЇВ. – Нині в Ірпін'ю вже повернулися до 75 відс. мешканців міста. Про це повідомив мер Ірпеня Олександр Маркушин: „У мене була комунальна нарада, і ми дивилися показники лічильників по водопостачанню, по електриці. І наразі я чітко можу сказати, що 70-75 відсотків до міста вже повернулося мешканців. Це дуже велика цифра“. О. Маркушин також поінформував, що влада міста уже подала заяву на демонтаж 40 багатоповерхових будинків, ще майже 100 будинків потребують капітальному ремонту. „І майже 1,500 приватних будинків підлягають так само демонтажу, а 1,183 приватні будинки – підлягають ремонту“, – сказав він. (Укрінформ)

■ Театр з Маріуполя грає в Ужгороді

УЖГОРОД. – Актори розбомбленого Маріупольського театру зіграли свою першу виставу в Ужгороді – п'єсу про Василя Стуса „Крик нації“. Прем'єра вистави відбулася 16 липня на великій сцені Закарпатського обласного музично-драматичного театру ім. братів Шерегіїв. Сім акторів Донецького академічного обласного драматичного театру (Маріуполь) – це ті учасники колективу на 200 осіб, котрі змогли виїхати та виявили бажання відроджувати свій театр в Ужгороді разом із режисеркою Людмилою Колосович, директоркою театру. Із цією виставою маріупольці плянують подорожувати світом – уже є попередні домовленості про її показ у Польщі, Франції та Словаччині. (Укрінформ)

■ Академія хоче позбутися імені Чайковського

КИЇВ. – Апогею досягло протистояння між прихильниками перейменування Національної музичної академії України ім. Петра Чайковського та їхніми опонентами. По один бік опинилися знавці історії, а також усі, хто здатен аналізувати минулі і сучасні мистецькі події у загальному контексті. Керівництво наполягає на збереженні у назві імені П.Чайковського. 16 квітня надіслали звернення Наглядової ради, Вченої ради, колективу Академії до Президента України, Голови Верховної Ради, Прем'єр-міністра, міністра культури та інформаційної політики, в якому, зокрема, йдеться про небезпеку маніпулювання іменем Чайковського, як імперським нарративом, а також висловлено прохання підтримати всі заходи для повернення Україні композитора з українським корінням, для захисту його спадщини від використання її агресором як інструменту руйнації української сутності. Прадід композитора Федір Чайка (1695-1767), походив з-під Кременчука, служив у Миргородському полку війська Запорозького. Дід-тезка – народжений на Полтавщині, під час навчання у Києво-Могилянській академії змінив прізвище на Чайковський, із 1769 року мешкав не в Україні. Упродовж 28 років, до самої смерті, композитор по кілька місяців жив і працював у своїх родичів і друзів у маєтках на території України. (Укрінформ)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Спекта й вогонь охопили Європу

ЛОНДОН. – Надзвичайна спека спричинила смерть принаймні 1,500 осіб в Європі, погнула залізничні рейки й поширила лісові пожежі. Температура перевищила 40 ступенів Цельсія (104 градусів Фаренгейта) 19 липня в Об'єднаному Королівстві – найвище в історії країни. В Португалії померли понад 1,000 осіб у зв'язку зі спекою. Світова метеорологічна організація передбачає, що найгірше вже пройшло, але температура залишиться високою ще один тиждень. В Іспанії – понад 30 пожеж, понад 510 осіб померли від спеки. У Франції понад 31 тис. осіб була змушена покинути свої оселі через пожежі, які спалили 47,700 акрів. В Голландії температура перевищила 38.9 ступенів Цельсія (102 градусів Фаренгейта), в Італії сподіваються рекордово високої спеки. („ABC News“)

■ Росія готується анексувати

ВАШІНГТОН. – Білий Дім заявив 19 липня, що Росія закладає основу для анексії нових територій України і призначає нелегітимних ставлеників у підконтрольних їй районах. Джан Кірбі, речник Ради національної безпеки США, заявив, що росіяни планують організувати „фіктивні референдуми“ на захоплених територіях і готуються встановити рубль як валюту та змусити жителів подати заяву на громадянство РФ. „Росія починає розгортати версію того, що можна назвати сценарієм анексії, дуже схожим на той, який ми бачили в 2014 році“, коли вона вторглася в Крим і анексувала його, сказав він. Території, які є цілком анексії, включають Херсонську, Запорізьку, усю Донецьку та Луганську області. „Анексія силою буде грубим порушенням Статуту ООН, і ми не дозволимо, щоб вона залишилася без покарання“, – сказав Дж. Кірбі, і додав, що США дадуть відповідь на дії Росії „швидко, твердо й спільно з нашими союзниками і партнерами“. Він також повідомив, що найближчими днями США оголосять про новий пакет озброєнь для України. Очікується, що він включатиме більше високоточних артилерійських ракетних систем (HIMARS), які для України є важливою зброєю у війні з російськими військами. (Радіо Свобода)

■ Що думають американці?

ЧИКАГГО. – Агенція новин „Асоційтед Прес“ разом з Національним центром дослідження громадської думки (NORC) при Чиказькому університеті оприлюднила 29 червня вислід опитувань американців, які вказують, що 85 відс. думають, що США є на неправильній дорозі. З цим погоджуються 92 відс. республіканців і 78 відс. демократів. А 79 відс. кажуть, що економіка є в поганому стані. Лиш 14 відс. вважають, що США є на правильному шляху. Ці цифри не віщують нічого доброго для демократів на проміжних виборах у листопаді. Навіть 67 відс. демократів кажуть, що економіка є слабкою через інфляцію та високі ціни за бензину й харчі. Лише 39 відс. схвалюють діяльність Президента Джо Байдена, а 60 відс. не схвалюють. У червні в інтерв'ю для „Асоційтед Прес“ президент сказав, що він почав втрачати популярність рік тому, коли ціни за бензину почали зростати, а потім ще підвищилися після вторгнення Росії в Україну. Він відкинув твердження деяких економістів, що інфляція зростає через надання його адміністрацією 1.9 трлн дол. на боротьбу з коронавірусом. На цьому останньому питанні, 53 відс. опитуваних схвалюють діяльність президента. („Associated Press“)

■ Росія використовує найманців

ЛОНДОН. – Росія використовує найманців з приватного тіншового війська Кремля для підсилення своїх виснажених фронтових ліній. Про це сказало Міністерство оборони Британії 18 липня у своєму денному звіті розвідки. Звіт каже, що члени групи Вагнер „майже напевно“ брали участь в боях, особливо в боях у містах Попасна й Лисичанськ, які були захоплені російськими військами раніше цього місяця. За свою діяльність на Луганщині голова групи отримав відзначення „Героя Російської Федерації“. Група Вагнер „знижує стандарти для рекрутів“, щоб збільшувати свою чисельність. Члени групи чинили воєнні злочини в Сирії, Судані та Центральній Африканській Республіці. („www.yahoo.com“)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Українки матимуть уніформу

Жіночий підрозділ Збройних сил України.

КИЇВ. – Українських захисниць плянують забезпечити уніфікованою жіночою формою. Волонтери двох ініціативних груп цього тижня передадуть на безоплатній основі першу партію жіночої військової форми для тестування. Ідея виробництва жіночої військової форми з'явилася після численних запитів від захисниць, які зараз воюють на передовій. Чоловічі розміри й фасони одягу не відповідають жіночим. Жінкам доводиться перешивати форму або пристосовувати її

шпильками й тактичним ременем у польових умовах. Близько 57 тис. жінок, які служать у ЗСУ, використовують чоловічу форму, зокрема чоловічу спідню білизну та взуття великих розмірів. 23 травня дружина Президента Олена Зеленська заявила, що жінки становлять п'яту частину особового складу Збройних сил України. Для порівняння, це один із найвищих показників серед країн-членів НАТО.

Укрінформ

Наукова конференція в УКУ

Учасники конференції в Українському католицькому університеті. (Фото: пресслужба УКУ)

В Українському католицькому університеті (УКУ) 14 липня відбулась міжнародна конференція „Ватиканська Ostpolitik: історичні передумови та актуальні виклики“ („The Vatican's Ostpolitik: Historical Background and Contemporary Challenges“). У дискусії взяли участь колишні послы при Ватикані від Литви, Грузії, Європейського союзу та України.

Російське повномасштабне вторгнення на територію України підняло на поверхню питання про східну політику Ватикану з новою гостротою. Для одних війна стала черговим доказом того, що Ostpolitik є хибною по суті, оскільки користають з неї якраз ті сили, для яких стосунки з Римським Апостольським Престолом – це лише один з інструментів досягнення власних цілей на геополітичній шахівниці. Є й такі, які вважають, що альтернативи для „діалогу за всяку ціну“ з Москвою немає з огляду на реальну загрозу атомної ката-

строфи для всього людства. Учасники конференції обговорили, якими насправді були і є рушійні мотиви, головні цілі та методи політичної та церковної дипломатії Ватикану на сході Європи, як вони сприймаються та яку реакцію викликають сьогодні, яких результатів можемо очікувати з надією на припинення війни й забезпечення миру в Україні та в усьому світі.

Ініціатором конференції став Інститут історії Церкви УКУ. Учасниками дискусії були Ян Томбінський, голова представництва Європейського союзу в Україні (2012-2016) і Ватикані (2016-2020), сенатор УКУ, Тамара Грдізлідзе, посол Грузії у Ватикані (2014-2016), Тетяна Іжевська, посол України у Ватикані (2008-2019), колишня сенаторка УКУ, Ірена Вайшвіляйте, посол Литви у Ватикані (2012-2017), Мирослав Маринович, про-

(Закінчення на стор. 5)

Звільнено послів України

КИЇВ. – 9 липня Президент України Володимир Зеленський звільнив Ігоря Поліху з посади Посла України в Республіці Індія, а також з посад Посла України в Республіці Мальдіви, у Федеративній демократичній республіці Непал, в Демократичній соціалістичній республіці Шри-Ланка, в Народній

республіці Бангладеш за сумісництвом, звільнив Євгена Перебийноса з посади Посла України в Чеській Республіці, Вячеслава Яцюка з посади Посла України в Королівстві Норвегія, Любов Непоп з посади Посла України в Угорщині.

Пресслужба Президента України

Президент України вручив ордени

Церемонія нагородження в Маріїнському палаці Києва. (Фото: Пресслужба Президента України)

КИЇВ. – 14 липня Президент України Володимир Зеленський вручив ордени „Золота Зірка“ військовослужбовцям, яким присвоєно звання Героя України, та членам родин загиблих захисників, удостоєних цього звання посмертно.

Церемонія відбулася в Білій залі Героїв України в Маріїнському палаці в Києві. „Це – не просто церемонія, це – прояв найвищої вдячності від імені всього українського народу тим, чия мужність, мудрість на полі бою зберігають Україну, зберігають життя мільйонів наших громадян“, – сказав Президент.

В. Зеленський наголосив, що в жорстокій війні, яку розпочала Росія проти України, вирішується доля українського народу.

„Усі покоління українців, які житимуть на цій

землі, завжди пам'ятатимуть подвиг тих, хто зупинив російську навалу й наближає нашу перемогу. Тисячі людей віддали свої життя за волю й незалежність України“, – зазначив він.

Президент наголосив, що сьогодні вручає 14 орденів „Золота Зірка“, за якими не просто подвиги героїв, а врятовані життя людей і обов'язкова поразка російських окупантів.

„За ними – неминуча поразка ворога, за ними – врятовані міста України, врятовані люди, врятовані побратими. За ними – особистості, які змогли стати найкращими. І за ними – родини, які виховали й підтримали наших героїв“, – сказав Глава держави. Присутні вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Пресслужба Президента України

Битва за Україну

Оперативна інформація станом на 19 липня.

Російські війська на Донецькому напрямку зосредилися на спробах просуватися в напрямках Сіверська та Бахмута. Українські воїни завдали окупантам значних втрат, коли ті намагалися просунути в напрямках Григорівки, Спирного та Івано-Дар'івки. Ворог безладно відступив.

На Бахмутському напрямку ворог вів штурм у напрямку Покровського, має частковий успіх, закріплюється на південній околиці населеного пункту. Збройні сили України зупинили спроби ворога просунути в напрямках Берестового, Білогорівки, Вершини та території Вуглегірської електростанції.

На Слов'янському напрямку ворожа спроба розвідки боєм у напрямку Дмитрівка завершилась невдало. Окупанти з втратами відійшли. ЗСУ знищили російську самохідну артилерійську установку, а також групу російських військових поблизу Слов'янська.

На Харківському напрямку ворог здійснював

невдалі спроби наступу в напрямках сіл Уди та Гусарівка.

Антонівський міст у Херсоні пошкоджено, але він поки що залишився придатним до експлуатації.

В Одеській області вночі ворог вдарив сімома ракетами, одну ракету збили ЗСУ, шість влучили по селу. У Дніпропетровській області ворог наніс по місту Нікополь 40 ударів, ворожі ракети влучили в порт та підприємства, обійшлося без жертв.

Росіяни обстріляли касетними снарядами Корабельний район Миколаєва, поранено дві людини.

Російські війська вбили в Україні 353 дитини, 676 дітей зазнали поранень. Україна повернула тіла 45 своїх захисників.

Із 1,028 деокупованих населених пунктів у 700 відновлено автомобільне сполучення та газопостачання, електроенергію – у 900, водопостачання – у 650, мобільний зв'язок та інтернет – у близько 800. Станом на 15 липня у безпечні перемістили 678 підприємств.

Укрінформ

Україна вийшла з митної угоди

КИЇВ. – Верховна Рада (ВР) 18 липня ухвалила закон про вихід України з Угоди про співробітництво та взаємодопомогу в митних справах, укладеної 15 квітня 1994 року у Москві та ратифікованої ВР в 1999 році. У пояснювальній записці зазначається, що актуальність угоди для України під час її укладення зумовлювалася необхідністю створення договірної-правової бази співробітництва з державами – учасницями Співдружності незалежних

держав у митній сфері. Зокрема, йшлося про надання митними органами відповідних держав адміністративної взаємодопомоги, здійснення узгоджених заходів для виявлення та припинення протиправних дій. Наразі угода втратила своє практичне значення для України та не застосовується. Україна продовжує виходити з угод, укладених у межах Співдружності незалежних держав.

Укрінформ

Наукова конференція...

(Закінчення зі стор. 4)

ректор, президент Інституту релігії та суспільства УКУ, о. Юрій Аввакумов, професор богослов'я та історії християнства Університету Нотр-Дам (США), член Ватиканської міжнародної богословської комісії.

За словами модератора конференції Анатолія Бабинського, організатори запросили колишніх послів, більшість з яких є науковцями, які на теоретичному рівні займалися вивченням питання Ostpolitik, а з іншого боку, будучи на дипломатичній службі у Ватикані, вони зблизька бачили як Апостольська столиця вибудовує свої стосунки з Москвою та Російською православною церквою.

Пресслужба УКУ

АМЕРИКА | СВІТ

■ Чому Канада віддала турбіни Німеччині?

ОТАВА. – Комітет закордонних справ Палати громад Канади 15 липня вирішив покликати двох федеральних міністрів (закордонних справ і природних ресурсів), щоб вони 22 липня пояснили, чому уряд вирішив зробити виняток у санкціях, накладених на Росію, і дозволив повернути Німеччині шість турбін для газопроводу „Північний потік-1“, де вони будуть використані для доставки природного газу з Росії. Комітет також хоче почути від Посла України Юлії Ковалів, Посла Німеччини Сабіни Шпарвасер і Посла Європейського союзу Меліти Джабрік, як рівнож від Конгресу Українців Канади. Президент України Володимир Зеленський висловив докір Канаді за це рішення, яке також скритикували канадські опозиційні Консервативна й Нова Демократична партії. „Рішення уряду призупинити свої власні санкції є викликом українському народові в його найтяжчу годину“. – сказав Гарнет Дженуїс з Консервативної партії. Він і його однопартійці також хотіли покликати Заступника Прем'єр-міністра Христю Фріленд, але Ліберальна партія відкинула цю вимогу. „Вона цілком мовчить і є невидимою щодо рішення уряду про ці турбіни“, – сказав Г. Дженуїс, натякаючи, що вона не згідна з цим рішенням уряду. Світовий Конгрес Українців подав позов у федеральному суді проти цього кроку. („Politico“)

■ Володимир Путін у Тегерані

ТЕГЕРАН. – Президент Росії Володимир Путін 19 липня здійснив першу візиту до далекого зарубіжжя від початку війни проти України. Він відвідав Іран, де зустрівся з місцевим президентом Ібрагімом Раїсі, верховним провідником країни аятолою алі-Хаменеї і президентом Туреччини Реджепом Таїпом Ердоганом. Однією з тем переговорів стала війна РФ в Україні. Туреччина, незважаючи на те, що є країною НАТО, не підтримує санкції проти Росії, але доставляє зброю Україні. Анкара пропонує себе посередником на переговорах між Москвою і Києвом. Сторони, зокрема, обговорюють забезпечення морського вивезення пшениці з заблокованих через війну українських портів. Тегеран став одним з небагатьох у світі, що відкрито підтримав позицію Росії у війні. Країни Заходу підозрюють, що Іран може надати технічну підтримку Москві, доставивши їй військові безпілотики. Тегеран це заперечує, але Хаменеї після зустрічі з В. Путіним заявив, повторивши одну з тез Кремля, що якби Росія не розпочала війну в Україні, то війну почали б країни НАТО. Економіка Ірану, як і Росії, перебуває під найсуворішими санкціями Заходу, політики двох країн заявили про розширення співробітництва на тлі ізоляції російської економіки. У Білому Домі заявили, що поїздка В. Путіна до Тегерану показала, наскільки ізолюваною стала Росія. Джан Кірбі, речник Ради національної безпеки, заявив журналістам, що покищо немає жодних ознак того, що Іран передав безпілотики Росії. (Радіо Свобода)

■ Папа призначив трьох жінок

ВАТИКАН. – Папа Франциск 13 липня призначив трьох жінок (серед 14 осіб) до Дикастерії для Єпикопів. Це вперше жінки є призначені до цієї дикастерії, яка є відповідальною за пошук кандидатів на майбутніх єпископів. Цими жінками є сестра Рафаеля Петріні, генеральний секретар Губернаторства ватиканського міста-держави; сестра Йвон Ройнговт, колишня настоятелька Чину Сестер Салезіанок; і д-р Марія Лія Зервіно, президент Світової спілки католицьких жіночих організацій. Остання також є першою цивільною особою в Дикастерії. („Vatican News“)

■ Яка є ідеологія професорів Гарварду?

КЕМБРІДЖ, Масачусетс. – Студентська газета Гарвардського університету оприлюднила 13 липня вислід опитування серед викладачів Школи мистецтв і наук, яка є найбільшим відділом університету. Серед 476 респондентів 82.5 відс. назвали себе лібералами, 16.1 відс. поміркованими, а тільки 1.4 відс. консерваторами. („The Harvard Crimson“)

Війна і економіка

Усвідомлюючи глибокий цивілізаційний, загальнолюдський сенс сьогоднішньої битви України за свободу і територіальну цілісність, за демократичне майбутнє, світ солідаризується в активній допомозі українському народові – і військовій, і економічній. Поки йде війна, це два окремі напрями сприяння перемозі України над московським агресором. Після перемоги – тут уже не може бути жодних сумнівів – відновлення і дальший розвиток має ґрунтуватися на єдиній військово-економічній стратегії, яка назавжди запевнить Україну і її національні інтереси від зазіхань з боку Росії.

Покищо збитки, заподіяні Україні російськими військами, зростають. Станом на середину липня знищено майже 120 тис. житлових будинків, у яких мешкувало три-чотири мільйони людей, 7,000 кілометрів залізниці, 25 тис. кілометрів доріг, 350 мостів, 23 летовища, 19 нафтохранищ, понад 300 об'єктів критичної інфраструктури в галузі теплопостачання, майже 400 великих промислових підприємств, 800 медичних закладів, 695 дитячих садків, понад 500 релігійних споруд. Лише на декупованих територіях треба буде відновити 40 тис. об'єктів – шкіл, дитячих садочків, лікарень тощо.

Відновлення, тим більше – невідкладне, динамічне потребує величезних зусиль, передусім фінансових. З цим, здається, виглядає все гаразд. Нещодавно Україна презентувала у швейцарському Лугано універсальний план відбудови під назвою „Fast Recovere“, розрахований на 10 років, з залученням 750 мільярдів дол. Загалом має бути реалізовано 850 проектів та програм. При цьому є розрахнок на 7-відсотковий щорічний приріст Внутрішнього валового продукту.

Як бачимо, розмах величезний, не дивно, що цей план так жваво обговорюють економісти, зіставляючи його зі знаменитим „Планом Маршалла“, який напрочуд швидко відбудував зруйновану у Другій світовій війні Німеччину.

У чому тут схожість і несхожість? Відомо, що ще до „Плану Маршалла“ німці від 1945-го до 1967-го року дістали від Європи 11 млрд дол. на гуманітарну допомогу. Ці гроші країна „проїла“, а проблема відбудови залишалася гострою. Тим часом „План Маршалла“, і навіть з дещо меншою загальною сумою грошей, за наступні три роки докорінно змінив Німеччину, бо орієнтувався на економічне зростання і на прогресивне планування.

Проект з Лугано, за всієї його грандіозності, містить, на думку незалежних експертів, один суттєвий недолік: відповідальність за його втілення покладається виключно на державу, на її чиновництво. Це та причина, котра гальмувала Україну всі попередні 30 років і робила її найбіднішою країною Європи. Насправді річ не у грошах, а саме в економічній свободі, в конкурентноздатності приватного підприємництва, у випробуваних часом і досвідом розвинених країн законах вільного ринку, в довірі інвесторів. Гроші – це як штучне дихання для хворого: воно потрібне, доки він не одужає і не вдихне повітря власними легенями.

Тобто, іншими словами, повоєнна Україна, переможна Україна завтрашнього дня – це зовсім нова економічна стратегія, взорована на економічну свободу, на саморозвиток територіальних громад, на невичерпну приватну ініціативу, а не на державного бюрократу, від якого нічого, крім корупційних схем, чекати не варто. Тим більше, що судова система в Україні дотепер не реформована. Дотепер склад уряду занадто громіздкий, обтяжливий для бюджету. Мабуть, не один учасник конференції у Лугано здивувався, побачивши у складі української делегації аж 140 осіб, хоч досить їх було б, з огляду на війну, трьох-чотирьох.

Війна повинна закінчитися не лише перемогою над історичним ворогом – у багатьох сенсах Україна має подолати чимало застарілих внутрішніх перешкод, зокрема й особливо – хронічну розбалансованість інтересів держави і суспільства. Отож потрібен новий суспільний договір щодо прав, обов'язків і відповідальності, і щодо головних, глобальних завдань України.

За великими грішми має прийти велика економіка, а велика економіка – це велика цивілізаційна ціль – повнота національного відродження України.

Перемога, яка кується надзвичайно дорогою ціною, є невідкупним історичним шансом України, і знехтувати цим шансом країна не має права.

ІСТОРІЯ

На терезах вічності

Марина Хармак

25 липня виповнюється 335 років від дня обрання на гетьманство Івана Мазепи. Природжений політик, талановитий полководець та дипломат, людина відважна, цілеспрямована – він був уособленням епохи українського духовного відродження і розквіту козацтва.

Ставши гетьманом, він намагався налагодити дієве функціонування інституцій Української держави, послуговуючись при цьому передовими європейськими зразками. Як висококласний дипломат, проводив збалансовану зовнішню політику, яка була важливим чинником забезпечення стабільності в Українській державі, та ще й зазнавала шаленого тиску з боку московського царства. Його пожертви на церкву й освіту сприяли розвитку української культури. Саме за часів Мазепи і завдяки його сприянню розвинулася Києво-Могилянська академія, Чернігівській колегіум та багато інших навчальних та духовних установ, завдяки чому сформувалася когорта блискучих інтелектуалів, які зробили помітний внесок не лише в українську, а й світову культуру. Саме з мазепинських часів бере свій першопочаток українська історична наука.

Мазепа був єдиним українським гетьманом, який незмінно тримав гетьманську булаву протягом 21 року. Перед Мазепою як господарником, адміністратором, дипломатом також варто схилити голову. Адже саме завдяки „рутинній“ діяльності Мазепи в Україні – Гетьманщині сформувалося ядро модерної української нації, постала козацька еліта,

Гетьман Іван Мазепа. Автор: Самійло Величко, XVIII ст.

що відіграла важливу роль не лише в українських націєтворчих процесах.

Цей період характеризувався економічним розвитком країни, стабілізацією соціальної ситуації, піднесенням церковно-релігійного життя та культури. І це красномовно стверджувало народне прислів'я, яке побутувало на теренах нашої держави до середини XIX ст.: „Від Богдана до Івана не було гетьмана“!

Мазепа, мов той смолоскип, згорівши, подарував Україні життя й освіту її проєвропейські політичні й дипломатичні шляхи, які ми сьогодні, засвоївши гіркі уроки історії, самовіддано захищаємо разом з усією світовою спільнотою від рашистської навали. За спробу звільнити Україну від московського ярма й іти проєвропейським шляхом, гетьман Мазепа був підданий анафемі, столиця Батурин стерта з лиця землі, 16 тисяч мирних жителів жорстоко вбиті.

І в день обрання Івана Мазепи на гетьманство, захищаючи нашу незалежність та соборність, згадаймо його думу-заповіт, проголошену в Батурині 300 років тому, яка надасть нам сили та віри у перемогу, адже розум гетьмана, незламний дух, честь, свобода та сила дістались нам у спадок:

*Самопали набивайте,
Острих щабель добувайте,
А за віру хоч умрете,
І вольностей бороніте!
Нехай вічна буде слава,
Же през шаблі маєм права!*

Воскова реконструкція образу гетьмана Івана Мазепи, 2017 рік. Національний історико-культурний заповідник „Гетьманська столиця“ Батурин.

Марина Хармак – завідувачка відділу історії Гетьманства Національного заповідника „Гетьманська столиця“.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка

Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040 • Fax (973) 644-9510

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Канада не повинна скасовувати санкцій Полковник КГБ живе у Києві

Канада не повинна скасовувати санкції в той час, коли Росія чинить геноцид в Україні

Заякувана Росією Німеччина вела інтенсивні переговори з Канадою про звільнення від санкцій газових турбін для „Північного потоку-1“. Ці турбіни були включених до режиму санкцій Канади, що регулюються „Положеннями про спеціальні економічні заходи (Росія)“, прийнятими у відповідь на повномаштабну війну Росії проти України.

„Північний потік-1“ — це газопровід з Росії до Німеччини, яким керує дочірня компанія російського енергетичного гіганта „Газпром“, що потрапив під санкції Канади.

Щоб форсувати цю проблему, „Газпром“ скоротив потік природного газу з Росії до Німеччини через газопровід „Північний потік-1“ на 60 відс. Цей дефіцит енергопостачання був використаний, щоб посіяти страх перед можливим крахом промисловості Німеччини. „The New York Times“ повідомила, що, коли „Газпром“ оголосив про скорочення постачання газу, Міністер економіки Німеччини Роберт Хабек 15 червня заявив пресі, що це була стратегія, спрямована на розлад і підвищення ціни на газ.

Перед цими подіями агентство Reuters повідомляло, що в квітні 2022 року Україна закликала західних союзників перевести постачання природного газу з газопроводу „Північний потік-1“ на український газопровід. Це змусило б Росію платити Україні більші кошти за транзит, що допомогло б Україні обороняти свою територіальну цілісність і захищати країни ЄС від російської агресії. Це також утримало б Кремль від пошкодження українських газопроводів.

Крім цього, така зміна дещо зменшить величезні суми, які країни ЄС платять Росії за енергоносії, які фінансують геноцидну війну Росії проти України. До речі, 6 квітня 2022 року Верховний представник Європейського союзу із закордонних справ і політики безпеки та Віце-президент Європейської комісії Жозеп Боррель Фонтеллес заявив Європейському парламенту: „Ми дали Україні майже 1 млрд євро. Це може здатися чималим, але 1 млрд євро – це те, що ми щодня платимо Путінові за енергію, яку він нам постачає. З початку війни ми дали йому 35 мільярдів євро в порівнянні з 1 мільярдом євро, який ми дали Україні на озброєння“.

Замість того, щоб скористатися з стратегічно вигідної пропозиції України – як для ЄС, так і для України, Німеччина піддалася енергетичному шантажу Росії та переконала Канаду

зробити виняток з її режиму санкцій щодо газових турбін „Північного потоку-1“, тоді як Росія продовжує свої невинні звірства в Україні.

В одностайній постанові Палати громад, ухваленій 27 квітня 2022 року, Канада кваліфікувала ці звірства, визнавши, що „Російська Федерація вчиняє акти геноциду проти українського народу“.

70 років тому, а саме 3 вересня 1952 року, Канада ратифікувала Конвенцію про попередження злочинного геноциду та покарання за нього, також відому як Конвенція про геноцид, яка була прийнята Генеральною асамблеєю ООН 9 грудня 1948 року, щоб гарантувати, що скоєні звірства, скоєні під час Другої світової війни, ніколи більше не повторяться.

Звільнення від санкцій Канадою газових турбін „Північного потоку-1“ під час триваючої геноцидної війни Росії проти України суперечить ст. I цієї Конвенції про геноцид, яка передбачає, що: „Договірні сторони підтверджують, що геноцид, незалежно від того, вчинений він у мирний чи воєнний час, є злочином згідно з міжнародним правом, який вони зобов'язуються запобігати та карати“.

Звільнення від санкцій Канадою також створює небезпечний прецедент, який надихне Кремль змушувати Захід скасувати додаткові санкції, зокрема щодо газопроводу „Північний потік-2“. Це дозволить Росії повністю обійти український трубопровід для постачання газу до Європи та небезпечно збільшить енергетичну залежність країн ЄС від поставок газу Кремля. Крім того, як тільки їй вдасться обійти український газопровід, Росія зможе значно розширити свої ракетні удари по Україні.

13 липня 2022 року Гаррі Каспаров, колишній чемпіон світу з шахів і відомий російський політичний активіст, слушно заявив, що „потрібна єдність і наполегливість проти спроб Путіна ввести світ в економічну кризу енергетичним і продовольчим шантажем. Єдиний шлях до справжнього миру – не поступатися, а допомогти Україні перемогти якнайшвидше“.

Тому, поки Росія продовжує свою геноцидну війну проти України, Захід повинен активно допомагати Україні якнайшвидше її зупинити та успішно захистити свою територіальну цілісність, оскільки це – не лише морально, але й єдина реальна гарантія відновлення миру, безпеки та стабільності в Європі.

Евген Чолій,
президент організації
„Україна-2050“

Формування й відновлення державності будь-якої нації є неможливим без розкриття резонансних вбивств національних героїв. Володимир Івасюк був убитий між 24 та 27 квітня 1979 року. Його повішене мертве тіло зі слідами катувань було знайдено у Брюховецькому лісі біля Львова 18 травня 1979 року.

Тодішня окупаційна російська влада, як і нинішня московська банда в Кремлі, дотримуються версії, що він вчинив самогубство. Хоча жодних підстав, якоїсь бодай вигаданої мотивації для добровільного закінчення власного життя в 30 років у нього не було.

Як автор 107 пісень та 53 інструментальних творів, котрі щодня виконувались у світі, він щомісяця допомагав власним львівським друзям, ділився майбутніми творчими планами.

Взимку 1979 року СРСР почав окупацію Афганістану. Світ стояв на порозі нової, гострої фази холодної війни. В нашому Миколаївському кораблебудівному інституті було скасовано закордонну плавальну практику на торгових судах для студентів. КПРС шукала авторитетних музичних виконавців для пропаганди військової агресії. В Москві такими стали Йосип Кобзон, Олександр Розенбаум та інші відомі голоси, котрі неприховано і давно співпрацювали з КГБ. В. Івасюк не лише відмовився співпрацювати з КГБ, а й, посилаючись на власні міжнародний авторитет, творчі зв'язки, пообіцяв розповісти світові про ганебну спробу вербовки.

В лютому 2015 року колишній прокурор Львівщини Роман Федик зробив офіційну заяву про те, що В. Івасюка вбили саме співробітники КГБ СРСР. Всі архівні матеріали справи були вивезені до Москви ще за часів існування Радянського Союзу. Росія відмовлялась надати допуск до матеріалів вбивства ані слідчим з України, ані батькові чи сестрі В. Івасюка, визнаних в Україні потерпілими.

Передали часописи в Україну

Товариство „Опір Західної України“ передало з Праги українські часописи по той бік Дніпра, щоб врятувати українську культуру на українських етнічних землях східної України в Російсько-українській війні.

Чесько-українські журнали „Мандрівник“ і „Незабудка“ отримали

За Президента Віктора Ющенка кримінальну справу за фактом вбивства В. Івасюка відновили. Підконтрольний Москві В. Янукович дав вказівку припинити розслідування. Президент Петро Порошенко та новий генпрокурор знову поновили справу вбивства В. Івасюка. Володимир Зеленський поставив „справу Івасюка“ на паузу.

Київський інститут судових експертиз 13 червня 2019 року сформував авторитетний, письмовий висновок: В. Івасюк фізично не міг вчинити самогубство. Це крапка, що означає в усіх правових сенсах констатацію вбивства, скоєного в квітні 1979 кагебістами. Але прокуратура не розслідує цей резонансний злочин.

Львівським слідчим міліції, який, виконуючи наказ КГБ СРСР, закрити кримінальну справу, стверджуючи, що В. Івасюк „повісився“, був капітан Вадим Григор'єв.

7 липня 1990 року КГБ СРСР організував в Києві провокацію проти народного депутата України, дисидента (в подальшому – Героя України) Степана Хмари. Російськомовний чоловік в цивільному одязі намагався в підземному переході на теперішньому Майдані Незалежності спровокувати бійку з парламентарем. Провокатором виявився київський полковник міліції Вадим Григор'єв. Саме той, який будучи львівським капітаном міліції в 1979 році, визнав В. Івасюка самогубцем. Через дії В. Григор'єва, з С. Хмари в листопаді 1990 року зняли депутатську недоторканість і закрили його в одній з камер Лук'янівського слідчого ізолятору.

Зараз В. Григор'єв мешкає в Києві, отримує підвищену пенсію полковника поліції. Чекаємо, коли Генеральна прокуратура України нарешті поновить кримінальне провадження за фактом вбивства В. Івасюка і В. Григор'єва допитають, поки цей агент ще перебуває серед живих і не захворів на важкі форми втрати пам'яті.

Ян Чарнецький,
Миколаїв

обласні бібліотеки Полтави, Сум, Дніпра, Харкова, Запоріжжя, Чернігова заради відновлення, збереження і популяризації української культури на випалених, спустошених і зруйнованих українських землях.

Товариство „Опір Західної України“,
Прага, Чехія

Пресфонд „Свободи“ за травень 2022 року

\$	NAME	LOCATION						
5,000	Self Reliance NY Federal Credit Union	New York, NY	30	Zaviysky, Maria	Miami Beach, FL	10	Fedorowycz, Zenon	Trenton, NJ
110	Kawalec, Christina	North Branch, MN	23.5	Latyszewskij, M	Toronto, ON		Hanypsiak, Maria	Buffalo, NY
110	Luppo, Mary	Morton Grove, IL	20	Limonczenko, Alexis	San Mateo, CA		Niepritzky, Tamara	St Paul, MN
60	Bekersky, Daria	Tuxedo Park, NY		Lysobey, Christine	Cherry Hill, NJ		Truchly, Vasil	Chicago, IL
	Stasiw, Roman	Nesconset, NY		Peleschuk, Stefan & Larissa	Stamford, CT			
				Radynskij, Ksenia	East Lyme, CT			
				Rakowsky,				
				Alexandra & George	Riverhead, NY			

Total for May 2022: \$5,633.50

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“

Call or text 914.220.4900 for assistance sending funds or email us at memberservice@sumafcu.org.
Reminder: Wire fees continue to be waived for funds being sent to Ukraine

NEED A SIGN FOR A RALLY OR IN YOUR WINDOW IN SUPPORT OF UKRAINE? CUT ALONG THE DOTTED LINE...AND GO!

WE SUPPORT UKRAINE

donate
www.sumafcu.org/stand-with-ukraine

#StopRussianAggression

For more info: www.ucca.org

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Про відкликання Посла України в Берліні **Запрошуємо до розмови**

Аскольд Лозинський

14 липня газета The New York Times (NYT) оприлюднила відносно нормальний матеріал про відкликання Посла України в Берліні Андрія Мельника за коментарі щодо відсутності підтримки Німеччиною українських військових дій. NYT пішла трохи далі, пояснивши нинішню українсько-німецьку політичну головоломку відсутністю відчутної підтримки та захоплення Німеччини „Північним потоком-2“. У рамках дискурсу, заснованого на провінці Німеччини у Другій світовій війні, була презентація Посла А. Мельника історії на німецькому телебаченні „Українська діяльність під час Другої світової війни“. Посол А. Мельник поклав квіти на могилу Степана Бандери. Німецький „журналіст“ зазначив, що С.Бандера „дотримувався антисемітських, фашистських поглядів“. NYT безпідставно включила звичайний антиукраїнський націоналістичний наклеп, не підтверджений серйозними істориками, за винятком таких, як запеклий антиукраїнський псевдоексперт польської етнічної приналежності Гжегож Россолінський-Лібе. Повноваження Г. Россолінського є дуже підозрілими, а його упередженість і відсутність науковості досить відчутні в більшості його робіт, в основному присвячених очорненню українців, але, очевидно, він має доступ до поважних засобів масової інформації, таких як NYT, без переконливої акредитації. Могили С.Бандери в Мюнхені неодноразово псували хулігани – без притягнення до відповідальності німецькою поліцією.

NYT не процитувала жодне українське джерело, окрім Посла України в облозі, що явно було недоліком об'єктивної журналістики. Посол А. Мельник залишався принциповим у

своїй позиції, але дипломатично визнав необхідність задовольнити нинішню підтримку України з боку Польщі, тому йому потрібно було тільки м'яко заперечити історію українсько-польських відносин. І це правильно, тому що сусіди України, включаючи Польщу, є в авангарді підтримки України.

Історіографія рідко буває чорнобілою. Зазвичай вона упереджена на користь завойовника. Українці ніколи не були завойовниками. Українсько-російські відносини стають більш відомими лише зараз, коли весь світ спостерігає за військовими злочинами Росії та спробами геноциду українського народу.

Українсько-німецькі відносини були прописані через російську призму, що сягає кілька століть. Сумнозвісна варварська цариця Росії Катерина II була німкеню. Російсько-німецький союз за пактом Молотова-Ріббентропа 1939 року був великим актом коляборації, який призвів до Другої світової війни. Росія продовжувала б співпрацювати, не турбуючись про вбивство євреїв, якщо б Гітлер не хотів Росії. Українські націоналісти, в тому числі Степан Бандера та його брати були інтерновані в нацистських концтаборах. Обидва брати були вбиті в таборі Аушвіц польськими охоронцями.

Такою була природа українсько-польських відносин. Під час Другої світової війни було багато конфліктів між українцями та поляками, і все це було на території України. Якщо оцінювати українсько-польські відносини за останні 500 років, то їх можна підсумувати таким чином: українці ніколи не нападали на Польщу; поляки тричі вторгалися на українську територію; всі конфлікти

(Закінчення на стор. 18)

У 2022 році голова Товариства „Опір Західної України“ Олег Павлів заснував серію міжнародних конференцій „Історія України в кольорах“. О. Павлів розповідає: „Мій прадідусь Теодор Бойдуник – син корінного українця Миколи Бойдуника і корінної німкені Катерини Штень. Моя прабабуся Павлина Волошинович – дочка корінного поляка Базилія Волошиновича і корінної польки Магдалени Серацької. Тому в польсько-українському конфлікті 1918-1947 років не хочу і не можу звинувачувати одних і не звинувачувати інших“.

Перша конференція „Польсько-український конфлікт 1918-1947 років“ покликана не виправдовувати одних і не звинувачувати інших й

джерелами та літературою бібліотек і архівів у наукових розвідках вчених говорити вголос про подвиги і не мовчати пошепки про злочини і тих, і інших, щоб діти й онуки і тих, і інших вірили, любили і надіялись минулим, сьогоденням і майбутнім одне одного.

Учасники конференції отримають друкований примірник наукового збірника з конференції.

Більш ґрунтовно із умовами конференції можна ознайомитись на веб-сайті Товариства „Опір Західної України“ www.ozu-prague-cz.jimdofree.com або чесько-українського журналу „Мандрівник“: www.mandrivnyk-eu.jimdofree.com

Товариство „Опір Західної України“,
Прага, Чехія

Хочу, щоб українці знали про мій протест

Друзі, ось, мабуть, найдорожче і найпочесніше для мене видання – український тижневик „Свобода“ в США 15 липня розповів про мою позицію та діяльність. З 2014 року, коли почалася війна на Донбасі, я хотів, щоб українці знали про мій

протест. Так і зробив.

Прикольно читати український текст, знаючи його російське джерело – все легко зрозуміти.

Дякую!

Дмитро Скуріхін,
Санкт-Петербург, Росія

Візуальний протест Дмитра Скуріхіна

Зрадники...

(Закінчення зі стор. 1)

Я відвідав прифронтові регіони – найскладніші. Особисто розбирався з діяльністю, зокрема, правоохоронних органів. За результатами цього, як ви вже знаєте, були ухвалені кадрові рішення щодо регіональних керівників сектору безпеки – Херсон, Харків. Розбирались і з місцевим керівництвом виконавчої влади.

Конкретні дії та будь-яка бездіяльність кожної посадової особи в секторі безпеки і в правоохоронних органах будуть оцінені. Відповідна інспекція правоохоронних органів вже має перші результати й буде продовжуватися далі.

Станом на сьогодні зареєстровано 651 кримінальне провадження щодо державної зради та колабораційної діяльності працівників органів прокуратури, органів досудового розслідування, інших правоохоронних органів. У 198 кримінальних провадженнях відповідним особам повідомлено про підозру. Зокрема, понад 60 працівників органів прокуратури та СБУ залишилися на окупованій території та працюють проти нашої держави. Такий масив злочинів проти основ національної безпеки держави

та зв'язки, які зафіксовані між працівниками силових структур України та спецслужбами Росії, ставлять дуже серйозні запитання до відповідних керівників. Кожне з таких питань отримає належну відповідь. Сьогодні я ухвалив рішення про відсторонення від посади Генерального прокурора та про усунення голови Служби безпеки України.

Хочу, щоб мене сьогодні почули й усі, від кого залежить надзвичайно чутливе питання призначення нового керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури. Моя позиція як Президента України – конкурс, який відбувся, має привести до цілком логічного рішення про призначення нового керівника. Відповідна людина обрана, і від конкурсної комісії залежить фіналізація цього рішення.

Чому це питання чутливе? Відповідь очевидна. Без повноцінного керівника такої інституції неможливе і її повноцінне функціонування. До речі, те саме стосується й Національного антикорупційного бюро України. Строк повноважень попереднього керівника завершився. І має відбутися конкурсна процедура для відбору нового очільника НАБУ. Доручив Прем'єр-міністрові України активізувати процес запуску відповідного конкурсу.

Я знаю, що працівники антикорупційної інфраструктури і в цей час, і в таких умовах виконують свої обов'язки. Більше того, вони беруть участь і в обороні нашої держави. Зокрема, сім працівників НАБУ були відзначені державними нагородами після 24 лютого.

Однак повний функціонал будь-якого державного органу може використовуватися тільки тоді, коли є ефективний керівник. Отже, цей конкурс також надзвичайно важливий.

Сьогодні з Росії прозвучала чергова не дуже твереза заява про нібито „судний день“ для України. Звичайно, ніхто не сприймає такого заякування. Але погляньте, наскільки цинічно говорити таке саме сьогодні – у чергову річницю знищення Росією в небі над українським Донбасом малайзійського „Боїнга“. 298 людей були вбиті в очевидному акті тероризму. 80 дітей. Громадяни десяти держав.

Уже тоді Росія йшла цим шляхом – до статусу держави-терориста й до спеціального трибуналу, який точно відбудеться щодо російської агресії проти України. Це для Росії буде судний день. І не в переносному значенні, не як гучний вислів, а буквально.

Станом на 19-ту годину сьогодні Росія застосувала проти України вже понад три тисячі крилатих ракет.

Неможливо порахувати кількість артилерійських та інших снарядів, які були застосовані проти нашої країни й наших людей. Але точно можливо притягнути до відповідальності всіх російських воєнних злочинців. Кожного з колаборантів. Усіх, хто відповідальний за терор. За все, що відбувається 144 дні і більш як вісім років. Це буде зроблено.

Говорив сьогодні з Прем'єр-міністром Канади Джастіном Трюдо. Звичайно, ми обговорили нашу співпрацю, і я подякував йому, подякував Канаді за підтримку. Але окремо наголосив на тому, що українці ніколи не сприймуть рішення Канади щодо турбіни для „Північного потоку“, яку вирішено передати Німеччині фактично в порушення санкційного режиму.

Це питання не просто про турбіну. Це питання про дотримання санкцій. Якщо зараз буде одне порушення, то лише питання часу, коли будуть і наступні. Росія спеціально це робить, шантажуючи газом і провокуючи порушення санкцій. Існує достатньо шляхів для транзиту російського газу в Європу. І кожна країна повинна зберігати принципівність.

Я дякую всім, хто бореться й захищає справедливість. Дякую всім, хто захищає Україну. Слава Україні!

ФІЛАТЕЛІЯ

Світова пошта підтримує Україну

Левко Хмельковський

Напад Росії на Україну викликав відгук поштових служб багатьох країн. 10 березня пошта Латвії ввела в обіг блок із трьох марок „Вторгнення Росії в Україну“ (Russian Invasion of Ukraine) та спеціальні конверти. Це були найперші закордонні марки на підтримку України. На марці зображено державні прапори України й Латвії та напис „Ми з вами!“ – українською та латвійською мовами. На купоні відтворено Монумент Незалежності України в Києві та Монумент Свободи Латвії в Ризі, а також написи українською та латвійською мовами „Ми з вами!“ і „Слава Україні!“.

24 березня пошта Естонії випустила поштову марку „Слава Україні“. На марці естонського поштового оператора зображено посланця миру голуба на тлі кольорів українського прапора та написи: українською мовою „Слава Україні!“, естонською „Естонія підтримує Україну“. Марка призначена для відправлення по всьому світу.

26 березня пошта Польщі на знак солідарності з Україною впровадила в обіг спеціальну поштову марку „Jesteśmy z Wami!“ („Ми з Вами!“). Презентація і погашення марки відбулося 25 березня у Міністерстві закордонних справ Польщі за участі заступника Міністра закордонних справ Польщі Шимона Шинковського вель Сенка, голови Польської пошти Томаша Дзікота і радника-посланника Посольства України в Республіці Польща Олега Куця.

На марці зображене рукоштовання двох рук у національних кольорах Польщі та України, що покликано підкреслити єдність, спільність цінностей та відновлення нової незалежної України після закінчення російської окупації.

Весь прибуток, отриманий від продажу марок та конвертів, буде спрямовано на допомогу Україні.

Крім того, в Польщі обмеженим тиражем випущено марки із зображенням президента України Володимира Зеленського вартістю у 500 злотих за одну (приблизно 3,383 грн), повідомили в „Укрпошти“. Всі 99 аркушів по дев'ять марок були викуплені за лічені хвилини. Пошта Польщі випустила дві картки (листівки) на регіональному рівні на знак підтримки та солідарності з Україною.

31 березня пошта Австрії ввела в обіг поштову марку „Разом заради миру (Gemeinsam für den Frieden)“.

У травні африканські країни Сьєрра-Леоне і Нігер випустили ряд поштових марок, присвячених Україні. Всі вони тематичні й колекційні, коштують дещо більше від номінальної вартості, проте, згідно з правилами, можуть використовуватися для

оплати відправлення поштової кореспонденції у цих країнах.

Серед випущених Республікою Нігер марок — присвячені затонулому російському крейсеру „Москва“, українському ракетному комплексу „Нептун“, острову Зміїний, літакам ЗСУ Су-24 та Су-25, запуску в Україні супутникового інтернету „Старлінк“, безпілотнику „Байрактар ТВ2“, загиблим українським льотчикам Степану Тарабалці й Олександрі Оксанченку, знищеному окупантами літаку „Мрія“.

Кілька марок випущено у Нігерії зі зображенням Президента України Володимира Зеленського. Також є марки „Слава Україні“, присвячені благодійникам Ротарі клубу, українським пожежникам, скавтам, гуманітарним місіям „Lions Clubs“ та Червоного Хреста, міжнародній акції „#WeStandWithUkraine“ та інші. На багатьох з них присутня символіка Збройних сил України.

Чимало марок Сьєрра-Леоне присвячені знаменитостям, які підтримують Україну зараз і підтримували раніше, зокрема Папі Івану Павлу II. Також вшановані українські льотчики, вогнеборці, скавти, благодійники, літаки та кораблі. Щоправда, на кількох марках цієї країни в одних блоках з українськими зображені також російські винищувачі, кораблі та крилаті ракети. Ці блоки присвячені російсько-українському протистоянню на морі та в небі. Зокрема, на одній з марок — знищений у порту Бердянська російський десантний корабель „Саратов“.

Створили марки, присвячені Україні, Іспанія, Австрія, Центральна африканська республіка, Литва, Латвія, Естонія, Польща, Люксембург, Хорватія, Канада, Австрія, а у Сьєрра-Леоне їх випущено аж 19 різновидів.

Пошта Центральної африканської республіки розробила марку із затонулим російським крейсером „Москва“, пошта Сьєрра-Леоне випустила серію марок, яку присвятила українським рятувальникам.

Пошта Люксембурга вирішила підтримати українських біженців спеціальним випуском у вигляді двох окремих аркушів по вісім марок у кожному. У такий спосіб вони висловлюють солідарність з Україною.

Усі кошти від продажу марки перекажуть на рахунок некомерційної організації „LUkraine asbl“, яка допомагає українським біженцям.

„Forbes“ нарахував щонайменше 44 марки, які були випущені навесні 2022 року 11 країнами. У восьми випусках частина вартості направлятиметься на гуманітарну підтримку.

Загальний наклад цих марок може перевищувати 4 млн примірників, а їхня загальна вартість – 2 млн дол. Із

Пошта Австрії

Пошта Естонії

Пошта Іспанії

цієї суми щонайменше 1 млн дол. буде направлено на підтримку України. Окрім марок, більшість країн також випустила супутню продукцію: конверти, марочні листи та блоки.

Пошти європейських країн у 2023 році випустять поштові марки на тему „Мир – найвища цінність людства“. Таке рішення ухвалено на позачерговому засіданні директорів „PostEurop“. Тему щорічного конкурсу на найкращу поштову марку „Європа-2023“ було змінено за пропозицією „Укрпошти“. Ще у перші дні війни „Укрпошта“ звернулася до „PostEurop“ з ініціативою змінити у 2023 році тему випуску поштових марок за програмою „Europa“ із „Підводна флора і фауна“ на тему „Мир – найбільша цінність людства“. Адаже поштова марка — це ще один спосіб привернути увагу світу до теми війни в Україні.

За рішенням „PostEurop“ раніше обрані теми марок „Європа“ на 2023 та 2024 роки будуть перенесені на 2024 та 2025 роки відповідно.

12 квітня пошта Хорватії ввела в обіг поштову марку на підтримку України „За мир в Україні“. На марці зображено блакитне небо та жовте ріпакове поле, що символізує український прапор. До марки також випущений конверт.

А пошта Литви оголосила переможця конкурсу на найкращий ескіз поштової марки для захисників свободи України. На марці, що перемогла, зображено обійми двох людей, відтворених у синьо-жовтих кольорах, що символізують підтримку України. Ця поштова марка випущена 6 травня. Друге та третє місце посіли ескізи з трактором, що тягне російський корабель, та нашим національним птахом – соловейком.

Поштові оператори Великобританії та Ірландії теж долучилися до допомоги Україні і застосовують спеціальні штемпелі, які мають на меті підвищити обізнаність людей, що отримують таку поштову кореспонденцію, про можливість зробити

Пошта Люксембургу

Пошта Польщі

Пошта Латвії

пожертвування на підтримку українського народу.

„Випуск таких поштових марок – це знак солідарності з Україною і засудження дій агресора“, – каже начальник управління філателії „Укрпошти“ Наталія Мухіна. Ці марки – не просто товар, а підтвердження того, що її власник оплатив послугу з пересилки. І лише невеличка когорта колекціонерів, купивши їх, ніколи не скористаються послугою доставки, а заберуть її собі до колекції. За словами Н. Мухіної, є й інші способи заробітку, наприклад, випуск лімітованих тиражів марок.

11 травня пошта Люксембургу випустила дві марки на знак солідарності та підтримки українських біженців. Весь дохід від продажу цих марок пошта Люксембургу відправить некомерційній організації „Lukraine“ для підтримки біженців з України.

„Поштова марка „За мир в Україні“ стала символом дружби між Хорватією та Україною, а також міцною взаємною підтримкою всебічних зусиль“, – зазначили в пресслужбі пошти Хорватії.

Українське товариство колекціонерів у Торонто випустило персоналізовану марку пошти Канади на підтримку України. Цю марку можна використати для відправлення листів у межах Канади, повідомили в „Укрпошти“. П'ять канадських доларів із кожної марки передаються до Фонду друзів Сил оборони України.

Інколи пошти випускають спеціальні благодійні марки, коли покупець бачить на марці, скільки він сплачує за тариф із пересилки, а скільки направляє на певні благодійні цілі, розповіла Н. Мухіна. В такому випадку на марках вказують дві ціни – одна за тариф, а потім вказують суму на благодійність.

200 тис. марок на підтримку України випустила пошта Австрії. Ці марки з гаслом „Разом заради миру“ продаються по 3 євро, з яких 2 євро будуть направлені організаціям „Сусіди в біді“ та ЮНІСЕФ.

Пошта Центральної африканської республіки

Пошта Нігерії

МИСТЕЦТВО

На полотнах – духовна сила народу України

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Національна спілка художників України за сприяння Міністерства оборони України та Міжнародної благодійної організації „Фонд добра та любови“ дала старт проведенню Всеукраїнських культурно-мистецьких проєктів „Нескорена Україна“ та „Маріуполь – душа України“. У виставкових залах Центрального будинку художника представлено близько 300 творів від майже 200 майстрів пензля з Києва, Чернігова, Харкова, Дніпра, Маріуполя, Одеси, Кривого Рогу та інших міст України. Після трагічного дня всієї України дня 24 лютого це – перша виставка, яка відкрилась у Центральному будинку художника. Її організатори були приємно вражені, що чимало художників з різних міст України відгукнулися своїми творами на запрошення до виставкових залів у такий складний час. Ця подія стала справжнім вибухом у мистецькому житті не лише столиці, а й усієї

України. Мистецькі проєкти викликали неабиякий інтерес київської публіки. Серед відвідувачів дня відкриття – військовослужбовці, волонтери, військові капеляни, музиканти, актори, студенти і, власне, художники – автори представлених картин. Усі полотна – художнє осмислення війни, розпочатої Росією, та подвигу всіх, хто воює за суверенітет і територіальну цілісність України. Представлена на виставці і одна з робіт військового капеляна – о. Миколи Мединського на дошках скринь з-під боєприпасів.

Увагу відвідувачів привертає полотно відомої київської художниці Марини Соченко „Молитва за Маріуполь“.

Особлива увага під час відкриття мистецьких проєктів була прикута до художників і представників культури героїчного міста Маріуполя, яких присутні тепло привітали. В проєкті здебільшого представлені картини маріупольських художників, яким довелося залишити своє

Олександр Мельник. „Неспалима“

М. Полякова. „Молитва за наших захисників“

рідне зруйноване місто. Картини „Плач Маріуполя“ Павла Пономаренка, „Маріуполь. Нескорене місто“ Сергія Папроцького, „Маріуполь. Вулицями старого міста“ Володимира Харакоза, „Хліб. Дівчина на танку“, „Поранене місто“ Олександра Лук'янова, що ввійшли до циклу

„Маріуполь – душа України“, – ще один доказ військових злочинів Росії, що має на меті знищити нашу державу та всіх українців. У цьому році виповнюється 30 років маріупольській організації Спілки художників України, але окупація розбомбленого міста не дає можливості відзначити цей ювілей у рідному місті. На превеликий жаль, чимало робіт маріупольських художників через війну втрачено. Але не втрачено творчий дух мистців! В багатьох картинах це дуже відчувається.

Було презентовано також тепло зустрінутий глядачами музичний проєкт „Oberig Ukraine“ під керівництвом Олеся Журавчака, де поєднані музичні народні інструменти з сучасним роковим гітарним звуком.

За результатами виставок, які працюватимуть до 17 липня, будуть рекомендовані твори образотворчого мистецтва, присвячені героїчній боротьбі захисників України за незалежність, суверенітет та територіальну цілісність країни на здобуття премії Міністерства оборони України ім. Богдана Хмельницького 2022 року.

Олександр Лук'янов (Маріуполь). „Поранене місто“

Капелян Микола Мединський. „Ангел України“

Виставка донецьких художників

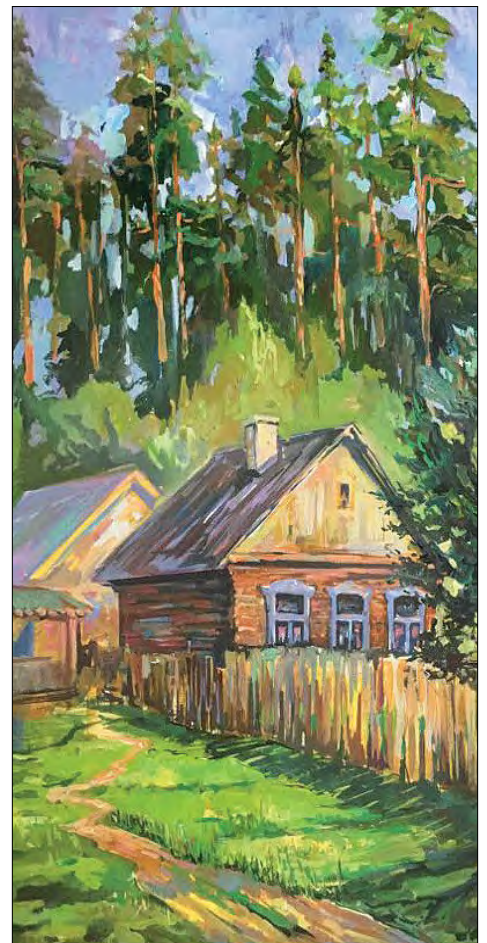
Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У міському Палаці молоді відкрилась виставка молодих художників із Донецької області під назвою „Україна – країна для щасливого життя людей“, організована

Наталією Корецькою, мамою одного з авторів картин Артура Новікова, випускника Харківської академії мистецтв, який наразі служить у війську, захищаючи Україну. Другий автор робіт – Ольга Сабадіна, випускниця Донецького художнього училища, яка

пише свої твори в Німеччині.

Завдяки волонтерам, близько 200 картин художників було вивезено з території бойових дій до Черкас. Частина творів представлена на виставці, другу частину робіт плянують розмістити в інших закладах міста.

Твори донецьких художників. (Фото: Олександр Костирко)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Гуцульське свято у школі

Священик Василь Петрашук закликав школярів бути добрими християнами й українцями. (Фото: Олександр Вівчарик)

Олександр Вівчарик

БРУСТУРИ, Івано-Франківська область. – Уже три роки школярі навчалися переважно дистанційно – спочатку через епідемію коронавірусу, потім через війну. Тож у червні школами України прокотилася хвиля, коли учні, нарешті, зібралися разом із батьками і вчителями.

19 червня останній дзвінок пролунав і в ліцеї села Брустури, що у Косівському районі.

Село Брустури, напевне, одне з наймаловнічших на Гуцульщині. Заснували його на початку XVII ст. вихідці з Закарпаття, які шукали вільного життя. Брустурівці брали участь в опришківському русі, були серед січових стрільців і повстанців. У січні 1945 року жителі села успішно відбивали атаки на Космацьку республіку. У складі цього військово-адміністративного утворення (частини Української самостійної соборної держави) перебували тоді і Брустури. В історичному романі „Вогненні стовпи“ Романа Іванчука події розгортаються саме на цих теренах. В останній частині роману під назвою „Космацький гердан. Реквієм“ змальовано заключні дні існування „Космацької республіки“.

Отже, дещо про Брустури я знав з цього твору, а також з попередніх відвідувань села, зі змістовних календарів, упорядником яких є місцевий священик. Маю вдома не одну різь-

блену таріль, виготовлену місцевими майстрами, ласував і дивовижними сирними кониками, які виготовляють лише тут.

Приємно було спостерігати, як 19 червня до школи урочисто рушили поважні газди і газдині, нащадки відомих місцевих родів, талановитих різьбярів і мосяжників (металева орнаментика) – Дручківих, Габораків, Палійчуків, Ванджураків, Петрівих, Грипиняків та інших. З пропам'ятних дощок на стіні навчального закладу на них дивилися відомий український письменник Микола Яновський і захисник України Микола Мочерняк, який загинув у російсько-українській війні. Вони теж народилися в Брустурах і навчалися в цій сільській школі.

Захід пройшов на одному диханні. Тон йому задав своєю промовою священик, якого в селі дуже шанують, о. Василь Петрашук. Діти і всі присутні вшанували хвилиною мовчання загиблих на війні, підняли прапор України, заспівали гімн, посадили дерево. Всі були у вишиванках і з прапорцями України. До них зверталася, їх вітала і відзначила найкращих директор школи-ліцею Марія Дорожон, до привітань приєдналися і батьки випускників. А насамкінець випускники закружляли у шкільному вальсі.

Вони любитимуть свою Україну, як любили її їхні предки, і нікому не віддадуть на поталу ні її, ні свій прекрасний край.

Батьки школярів і гості села.

НОВІ ВИДАННЯ

В Росії видали „Холодний Яр“

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – У розпал російсько-української війни у Росії вийшла друком книга Юрія Горліса-Горського „Холодний яр“. Це не просто яскрава розповідь про криваву боротьбу наших земляків проти тих же російсько-більшовицьких окупантів сто років тому, це – книга-символ, книга-знак.

Саме „Холодний яр“, вперше виданий на теренах Західної України, був своєрідною енциклопедією національно-визвольної боротьби, ґрунтом і джерелом пробудження національної свідомості під час Другої світової війни, коли тисячі українців, уже вражені червоною пропагандою, під впливом твору Ю. Горліса-Горського поверталися до національного усвідомлення і ставали до лав тих, хто намагався у протистоянні диктаторів Гітлера і Сталіна вирвати державність України. Книгу переклав російською мовою харківський історик Сергій Лунін. Очевидно, це було зроблено ще до початку широкомасштабних бойових дій.

Ясна річ, „Холодний Яр“ не міг би вийти в Росії без відповідного коментаря – вступну статтю написав російський історик Олександр Шубін, і вона, як і слід очікувати, має проімперський акцент.

Навряд чи видання книги помітили б в Україні, якби не краєзнавець, громадський діяч, член топонімичної

Юрій Митрофаненко під час презентації. (Фото: Ігор Філіпенко)

комісії міської ради Кропивницького Юрій Митрофаненко. Його повідомлення у Фейсбучі про презентацію книги нині, на відміну від попередніх часів, викликало обурення і навіть прямі вимоги не проводити презентацію видання, в якому нашу національну визвольну боротьбу називають громадянською війною.

Як би там не було, але видання в Росії „Холодного Яру“ – одна з крапель тієї контрпропаганди, яку ми ведемо покищо слабувато. Особливо щодо російської молоді, яка мала б стати основною рушійною силою повалення путінського режиму.

Ясна річ, зауважив Ю. Митрофаненко, це не означає, що росіяни прочитають та одразу змінять ставлення до українців, більше того, вони можуть почати нас ще більше ненавидіти, переконавшись наскільки затято ми боремось за свою свободу.

Книга невістки роду Тобілевичів

Валентина Тобілевич під час презентації книги.

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Українство світу знає про онука Івана Карпенка-Карого (Тобілевича) Андрія Юровича. Це завдяки його зусиллям збережено унікальний природний і меморіальний куточок серед степу – хутір Надія. Тут видатний драматург написав усі свої твори, тут народжувалися його діти й онуки. Андрія Тобілевича давно немає серед нас, але досі порядкує на хуторі його невістка Валентина. Вона стала найзнаменитішою невісткою тобілевицького роду, хоча до знайомства зі своїм чоловіком на Донбасі Ігорем, правнуком Івана Карпенка-Карого, навряд чи усвідомлювала велич цього роду.

31 травня у краєзнавчому музеї відбулася презентація книги „Ікони з хутора Надії“, яка щойно побачила

світ у Центрально-Українському видавництві. Це видання дає привід говорити про феноменальну особистість Валентини Тобілевич – і як берегині хутора, і як господарниці, що продовжила подвижницьку справу її свекра Андрія, як науковця та літописця.

Протягом десятиріч вона публікувала в періодиці свої нариси та розвідки, знаходила в довколишніх селах нащадків героїв творів Карпенка-Карого, адже свої типажі він спостеріг у живому житті. В.Тобілевич відкрила безліч цікавих нюансів, деталей взаємостосунків драматурга та його героїв.

Саме книга відкрила очі багатьом на те, як самовіддано й творчо віддавала берегиня-невістка свої найкращі роки для культури рідного народу.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Свято в парку „Золоті Ворота“

Микола Гринь

У напрочуд мальовничій місцевості живописного парку „Золоті Ворота“, що поблизу Сан-Франциско, 10 липня ініціативні представники української громади Кремнієвої долини запросили співвітчизників на благодійний безалкогольний пікнік.

З такою пропозицією вони звернулися через соціальні мережі до тих, хто вважає себе українцем, взяти участь у своєрідній „Коляді“ – давній

українській традиції віншувати всіх добрих людей, зичити їм миру, достатку і Божої благодаті. І це вдалося. Учасники зустрічі, хоч нині в нас і не Різдвяно-Новорічний цикл свят, а Івано-Купальський та Петрівський, продемонстрували, що вони пам'ятають, якого вони роду-племені, звідки пішла і постала Земля Руська – Україна. „Колядування“ у тісному родинному колі пройшло вдало. Щедрому спілкуванню кількох сотень родин сприяли вміло підготовлені господинями Оленою

Свято в парку „Золоті Ворота“. (Фото: Микола Гринь)

Щедрому спілкуванню гостей фестивалю сприяли вміло підготовлені господинями найрізноманітніші смаколики.

Кац, Іриною Рибенко та їх однодумцями українські вареники з найрізноманітнішими начинками, млинці, червоний і холодний борщі, запіканки, фаршировані перці та голубці, налисники та багато інших смаколиків.

Поруч з ними розташувалися ятки з книгами українських письменників, сувенірами української тематики. Люди мали можливість придбати чоловічі вишиванки, мережані традиційними чорними та червоними та багатобарвними орнаментами жіночі і дитячі блузки й гаптовані суцні. А як же в Івано-Купальські дні

дівчатам обійтися без вінка?! Хто бажав, купував їх з штучних квітів. Але було немало бажаних взяти участь у майстер-клясі з плетіння цих дівочих оберегів з живих квітів і трав.

За словами організаторів такої літньої родинної „коляди“, зібрані і вторговані під час неї кошти вони відправлять Збройним силам України, які нині відстоюють у нелегкій збройній боротьбі з російським агресором незалежність і волю України, для придбання дрону чи іншої техніки, яка допоможе перемогти рашистів.

Письменниця повернулася зі США Молитовний Тризуб у таборі

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – 9 липня в приміщенні Центру громадської організації „Січ“ відбулася зустріч громадськості з українською американською письменницею Тетяною Брукс, яка вже видала 12 книг, чимало з яких стали бестселерами.

Народилася Т. Брукс в Чугуєві, що на Харківщині, але виросла в Черкасах. Вона закінчила в Києві педагогічний інститут, працювала вихователем, психологом, потім, несподівано, кінологом, але, зрештою, стала письменницею, у творах якої тісно переплітаються реальність і містика.

2005 року вийшла за американця і переїхала до США, в Анкоридж. Ця подія лягла в основу її

першого роману „Бережіть янголів своїх“. Права на цю книжку викупило харківське видавництво „Віват“.

У США Т. Брукс спочатку працювала в перукарні для престарілих людей, де потоваришувала зі своєю клієнткою Нонною Джонсон. Дізнавшись, що літня жінка свою першу книгу написала в 70 років, Т. Брукс зрозуміла, що їй і поготів нема чого боятися, адже вона давно відчувала велику внутрішню потребу творити.

На жаль, Аляска не стала для письменниці затишним домом, вона часто хворіла. Усе ж вона стала лавреатом конкурсу, оголошеного з нагоди 100-річчя Анкориджа (2014), і переможцем конкурсу оповідань видавництва Стрельбицького (2015), членом американських організацій „Alaska Writers Guild“ та „49 Writers“.

2017 року Т. Брукс разом з чоловіком-американцем оселилася в Черкасах, стала членкою Національної спілки письменників України, веде активне громадське життя, пише і видає нові книжки, заснувала міжнародний літературний проект для літераторів-початківців Чер.net.k@. Велику популярність серед читачів здобули її твори „Ожеледиця“, „Душа“, „Правдива історія про Того і Болто“. Після розповіді про себе і свою творчість Т. Брукс відповіла на запитання присутніх і подарувала місту свої твори.

Заступник голови громадської організації „Січ“ Денис Балмасов подякував письменниці за її цікаві книжки, за змістовну зустріч, за допомогу ЗСУ і подарував на згадку багатогонтований світільник, що їх виготовляють волонтери „Січі“ для потреб фронту.

Молитовний Тризуб, викладений із 550 світлин війни в Україні, став об'єктом духовного моління та роздумів на Оселі всіх святих.

ЕМЛЕНТОН, Пенсильванія. – Молитовний Тризуб, викладений із 550 світлин війни в Україні, став об'єктом духовного моління та роздумів на Оселі всіх святих.

Цього року до дітей, які щороку приїждять у табір, приєдналися оговтатися від пережитої травми, смерті, яку вони бачили, та руйнувань, свідками яких вони були. Табір став місцем притулку для дітей війни, які прийшли в незайману мирну долину, де лунає пташиний спів, щоб відновити своє дитинство, спробувати відновити почуття трепету, яке відчуває дитина, коли вона не налякана, і плекати свої душі.

Щоб допомогти цим дітям повернути невинність своєї юності, 550 табличок із зображеннями лихоліття війни в Україні розклали на полі у формі тризуба.

Табір відвідав Архієпископ Даниїл, Правлячий Архиєрей Західної Єпархії УПЦ США. Коли діти зібралися на полі, Його Преосвященство пояснив їм, що, хоча ці події далеко від Емлентона, штат Пенсильванія, вони близькі до наших сердець, оскільки ми розділяємо біль наших братів і сестер в Україні. Архієпископ Даниїл пояснив, що ми тут, живучи у свободі, маємо відповідальність поширювати слово, інформувати світ про те, що відбувається в Україні, піклуватися та допомагати біженцям, переміщеним особам в Україні. У молитві до нього приєдналися о. Іван Чопко, о. Микола Зомчак та студенти Української православної духовної семінарії Святої Софії: читці Андрій Ватрич та Максим Жравчик, семінаристи Андрій Акуленко, Роман Марчишак та Микола Стефаник.

УПЦ США

Тетяна Брукс з подарованим світільником. (Фото: Олександр Вівчарик)

КАТІВ НЕ ЗАБУДЕМО

Вбивали мирних українців

Олександр Дудукін

Сергій Михайлов

Олексій Пашинін

Станіслав Ржицький

Константін Табачний

Анатолій Варочкин

За кожним ударом російських воєнних злочинців про містам і селам України стоять конкретні виконавці злочинних наказів Путіна.

Росіяни завдали кілька ракетних ударів по торгово-розважальному центру в Кременчуці. Понад 20 людей загинуло, майже 60 поранені. У торговий центр з мирними людьми росіяни влучили ракетами з дальніх бомбардувальників Ту-22, які злітали з аеродрому Шайковка, в Калузькій області. Командиром військової частини є Олег Тімошин, який народився 21 червня 1971 року. Навчався в тульській школі, закінчив Тамбовське вище військово-авіаційне училище льотчиків. Він одружений із Ольгою Тімошиною, яка народилась 20 листопада 1977 року і родом з Архангельська.

Удар по Вінниці Росія завдала високоточними керованими ракетами „Калібр“ з підводного човна в Чорному морі. Вбивців із підводних човнів очолює капітан першого рангу Анатолій Варочкин, командир окремої дивізії підводних човнів у Севастополі. Його адреса в цьому місті: вул. Юмашева, 25, квартира 108.

Чорноморська дивізія підводних човнів включає шість субмарин: „Ростов-на-Дону“, „Краснодар“, „Старий Оскол“, „Великий Новгород“, „Колпіно“ і „Новоросійськ“.

Командир підводного човна

„Ростов-на-Дону“ на Олександр Александров, капітан 3 рангу. У нього є дружина Марина та 12-річний син Владислав.

Мати капітана Татьяна Александрова живе у селі Сасиколи, в Астраханській області, хоча рідним вказує місто Йошкар-Ола, що є столицею Республіки Марій Ел. Тут досі мешкає і брат капітана Юрій Александров.

Командиром підводного човна „Колпіно“ є капітан 2 рангу Сергій Нерусін. Він народився 14 липня 1983 року. Його дружина – Єкатерина Нерусіна, 23 грудня 1983 року народження. Донька капітана Анастасія, мати капітана Надежда Нерусіна (Медведева) живе у Тамбові.

Підводним човном „Старий Оскол“ командує 32-річний капітан-лейтенант Олександр Дудукін. Народився 13 листопада 1990 року.

Командиром човна „Великий Новгород“ є капітан 2 рангу Сергій Михайлов. Він народився 15 квітня 1983 року.

Підводним човном „Новоросійськ“ керує капітан третього рангу Ігор Шведа, 7 вересня 1988 року народження. Дружина Ольга. Батьки капітана живуть у Мурманській області.

Підводним човном „Краснодар“ командує капітан другого рангу Станіслав Ржицький.

(Закінчення на стор. 17)

Знущалися з українців на Донеччині

КИЇВ. – Правоохоронці встановили катів, які знущалися з військовополонених на Донеччині. У 2014 році до складу так званої „ДНР“ увійшли каральні органи, які мали на меті знищення українців. Наразі правоохоронцям вдалося ідентифікувати 17 осіб, які знущалися з полонених. Під час катувань вони, як правило, ховали обличчя та не зверталися один до одного на ім'я, через що постраждали часто не могли їх впізнати. В'язнів заживо хоронили, імітували їхній розстріл, погрожували катуванням і вбивством близьких родичів, дру-

жин, дітей. Це катування електричним струмом, систематичне побиття, насильницькі дії сексуального характеру, випалювання шкіри, вогнепальні поранення рук та ніг, спилування зубів, виривання нігтів, виривання геніталій. За інформацією слідства, крім росіян, до лав каральних органів вступали й українці. Усі фігуранти підозрюються у державній зраді, участі у терористичній діяльності та жорстокому поводженні з цивільним населенням та полоненими. Їм загрожує до 15 років позбавлення волі.

Українська правда

Вороже слово в Америці

Левко Хмельковський

Уже давно я приєднався до заклику не купувати в українських крамницях США російські товари. Особливо переконливою була розповідь Аскольда Лозинського у „Свободі“ про „горілчаний фронт“. Купуючи українські цукор, олію, гречку, я досі байдуже проходив повз великі добірки російських газет. Аж побачив у російській газеті „Аргументи і факти“ заголовок „Сміливих воїнів багато. Учасників успішної операції чекають нагороди і відпочинок“. Під заголовком на світліні сиділи Путін і Шойгу, а підпис наголошував: „Уся територія ЛНР під контролею, розповів міністер верховному головнокомандувачу“. Далі газета рапортувала, що за два тижні оточені і ліквідовані угруповання ВСУ в районах Лисичанська і Северодонецька, туди доставляються гуманітарні вантажі, мешканцям надають медичну допомогу. Путін заявив, що „російські війська повинні виконувати свої завдання по раніше затвердженим плянам і, маю надію, на їхніх напрямках усе буде відбуватися так само, як і на Луганському“.

Далі московська газета повідомляла, що російська авіагалузь плянує розправляти крила, крах Росії не загрожує і так далі.

Я переглянув інші газети. „Московський комсомолец“: „Наступ України на півдні: усе закінчиться остаточною поразкою“. І далі: „Сьогодні майже 70-тисячне угруповання україн-

ських військ готується до оборони Слав'янська і Краматорська. Але найбільш авантюри українські генерали розуміють, що війни на 2-3 фронтах їхнє військо не витримає. Більшість цієї „мільйонної“ армії – не професійні вояки, а невільно загнані в окопи дилетанти, багато з яких зовсім не хочуть воювати“.

„Комсомольская правда“: „Ще вчора міністер оборони України Олексій Резников плакався, що українська армія зазнала величезних втрат, що вона виснажена, а сьогодні той же персонаж заявляє, що Україна готує мільйонну армію, щоб відвоювати побережжя у Росії. Але Україна – це така субстанція, що у неї не все має свою логіку, яка не перетинається з нормальною людською. У Незалежній тепер немає ні людських резервів, ні технічних можливостей, ні наступального пориву в надто важкому морально-психологічному стані ВСУ“.

Проблеми зі свободою слова і цензурою в Росії відомі. Організація „Репортери без кордонів“ повідомила, що у 2016 році Росія зайняла 148 місце зі 179 країн світу, на шість позицій нижче, ніж попереднього року. Але путінська цензура спрямована саме на те, щоб газети не писали правду про злочини та стан російського війська в Україні. Тож чи закордонні українці мають читати московську брехню? Не треба купувати брехливі газети. Треба біля них залишати нотатки: „Не читайте путінську брехню про Україну“.

Пілот вбивав людей у Чернігові

ЧЕРНІГІВ. – Пілота російського літака Су-34 Олександра Красноянцева затримали на околиці Чернігова 5 березня. Його літак збили над мікрорайоном Забарівка, що на околиці Чернігова, під час його третього вильоту за час війни. До цього він вилітав на бомбардування аеропорту в Київській області, а також дороги на південь від Чернігова. Коли його літак підбили, він ніс на борту шість 500-кілограмових неконтрольованих авіабомб (ФАБ-500).

Підбитий літак розтрощив приватні будинки. Систему катапультивання запусив його штурман Костянтин Криволапа, який загинув при приземленні. О. Красноярецев приземлився на дах будинку. За парканом стояли люди, він чув крик: „Росіянин, виходи!“ Він вирішив тікати та сховатися у сусідньому дворі.

„За мною побіг чоловік, намагався мене наздогнати. Не знаю, з вилами чи ще чимось“, – сказав пілот. У цивільного чоловіка без зброї він вистрілював кілька разів з пістолета Макарова. Бачив, як той падає. Потім йому повідомили, що 42-літній Віталій Сергієнко помер. За словами керівника Чернігівської обласної прокуратури Сергія Василюка, відносно О. Красноянцева відкрили кримінальне провадження за статтею „Порушення законів та звичаїв війни“.

О. Красноярецев – майор, льотчик 1-ої класи, начальник повітряної, вогневої та тактичної підготовки 2-го змішаного авіаполку 21-ої змішаної авіадивізії Росії. Йому 36 років, проживає у Челябінську. Брав участь у війні у Сирії, де Росія підтримувала режим Башара Асада.

УНІАН

Виявили замордованих українців

КИЇВ. – У Київській області, яка перебувала під окупацією, виявили вже 1,346 тіл мирних мешканців, які були вбиті російськими військовими. Про це розповів начальник Головного управління Національної поліції в Київській області Андрій Небитов. Більшість людей були вбиті з вогнепальної зброї.

„Це не остаточна цифра, бо кожен

день ми працюємо і, на жаль, на позиціях, де розташовувалася армія Російської Федерації, ми знаходимо все нові тіла похованих людей, тимчасово похованих“, – сказав А. Небитов. На Київщині не змогли встановити особи понад 200 вбитих окупантами людей, близько 300 осіб вважаються зниклими безвісти.

УНІАН

ПОДОРОЖІ

Українська хвиля морської подорожі

Левко Хмельковський

На День незалежності США я вирушив з дружиною Танею у морську подорож на британському кораблі „Квін Мері 2“ до Бостона і далі в Канаду. Подорож була святковою, тому, як видається, усі 2,600 місць були зайняті. Корабель був побудований у 2004 році й на той час був найбільшим у світі. Його назвали на честь Марії Текської – при народженні Вікторії Марії Августи Луїзи Ольги Павлини Клодіни Агнеси, дружини Короля-імператора Георга V.

Звісно, ми мали деякі попередження щодо появи на такому королівському кораблі, але подорожні зустріли нас,

українців, з великим співчуттям. Особливо коли ми виходили на люди у вишиванках. В музичній бригаді було скрипкове тріо „Бревіс“ і молоді мисткині зі Львова, Києва та Рівного почали свій концерт з „Мелодії“ Мирослава Скорика.

Святковий день випав на Бостон. На головній площі міста прапор України майорів над американськими прапорами на фасаді готелю „Ексельсіор“. Увечері в Бостоні відбувся великий святковий концерт, який транслювали на великих екранах в корабельному театрі і на верхній 12-ій палубі, де тривала весела забава.

Музичне видовище, яке щорічно

Свято у Бостоні. (Фото: Левко Хмельковський)

Українське скрипкове тріо „Бревіс“.

від 1929 року проводять в центрі Бостона 4 липня, через пандемію не відбувалося останні два роки. У ньому тепер брали участь 10-разова володарка нагороди Греммі“ Чака Хан, володар нагороди „Voice“ Хав'єр Колон та інші музичні виконавці.

Понад мільйон глядачів зібралися на берегах річки Чарльз, пишному парку на Еспланаді.

На сцені була „Pops Esplanade Orchestra“ з диригентом Кітом Локхарт, хор „Tanglewood Festival“ та волонтерські гурти „Middlesex County Volunteers & Drums“. Стояла почесна варта Масачусетського 54-го добровольчого полку.

Диригент Кіт Локхарт вийшов на авансцену і оголосив про виконання гімну України, що буде присвячене народу України, мужності та наполегливості, які українці послідовно

демонструють у своїй боротьбі за незалежність країни. Народ України, сказав він, потерпає від розв'язаної Росією війни.

Ми розуміли, що музиканти можуть грати за нотами, але коли заспівав хор „Ще не вмерла“, це було вражаюче і незабутнє.

Оркестра також виконала увертюру композитора Петра Чайковського „з її універсальним посланням про право на свободу та самовизначення“, як пояснив К. Локхарт.

Увертюра закінчилася драматичним барабаним дробом і справжньою гарматною стрільбою, а церковні дзвони озвалися по всьому місту. Нам видавалося, що вони кличуть на порятунок України. Коли дим від гармат розсіявся, сліпучий феєрверк освітив небо. Так станеться в Україні після перемоги.

Забутий поет і герой

Світлана Орел

Цьогорічна коротка візита у моє рідне місто Новомиргород подарувала відкриття призабутого поета і одного з тих, хто закладав підвалини незалежності України ще у роки комуністичного тоталітаризму.

Ми йшли через центральну площу Новомиргорода, я розповідала своїм дорослим дітям про Миколаївський собор, який височів колись на місці районного будинку культури, про тричі репресованого дисидента Степана Кожум'яку, хатина якого була колись поруч, коли до нашої розмови приєднався літній чоловік, інженер з Харкова, переселенець, родом із села Андріївки, найближчого до містечка, буквально через поле від центральної площі. Олександр Ковтун виявився одним з тих, хто шанує історію рідного краю, хоче знати про нього якомога більше. Він розповів про свого земляка поета Олексія Тамка, репресованого на початку 1950-их років.

Народився О. Тамко 25 березня 1925 року в селі Андріївці, в селянській родині Олександра та Євдокії Тамків. У сім'ї було шестеро дітей – п'ять синів і донька. Олексій був найстаршим. У березні 1944 року мобілізований у Червону армію. Проїшов Європу. У грудні 1945 року – у зв'язку з двома тяжкими пораненнями – демобілізований. Мав інвалідність. За активну участь у війні нагороджений медалями, в тому числі медалею „За відвагу“. Працював вагарем колгоспу в рідному селі. Заочно отримав

незакінчену вищу освіту (фінансово-економічний інститут). Велику увагу приділяв самоосвіті.

Перший раз був заарештований на початку листопада 1951 року. Звинувачувався у агітації за створення Української самостійної держави, у тому, що „висловлював терористичні наміри стосовно керівників радянського уряду“.

Третій том видання „Реабілітовані історією. Кіровоградська область“ дещо деталізує ці звинувачення: „Під час німецької окупації разом із ровесником-односельцем Федором Тамком читав і обговорював листівки від членів Української повстанської армії, які закликали вести боротьбу на два фронти – з німецькою і більшовицькою владами, за створення Української самостійної держави, висловлював терористичні наміри стосовно керівників радянського уряду“. У довідці про репресованого Федора Тамка теж знаходимо кілька цікавих моментів: „У вересні 1943-го мав стосунки з односельцями Олександром Терещенком та його товаришем Щербиниою, які кликали його в Українську повстанську армію, залишили йому дві націоналістичні листівки, які Федір читав і обговорював із односельцями Олексою Тамком та Миколою Пецуном, всі троє готові були податись в УПА, але зв'язок загубився“. Федора арештували відразу по війні, він помер у таборах у 1948 році.

О. Тамко, як визначали каральні органи, писав художні твори антирадянського змісту – при обшуку вилучено 51 рукопис обсягом 779 сторі-

нок віршів, байок, оповідань, публіцистики з „наклепами на умови життя в СРСР та на колгоспний лад“. У 1948 році під час відвідин Златополя угорською делегацією мав намір передати рукописи за кордон, але не вдалося; написав також трактати „Рішення енергетичної проблеми“, „Один із способів боротьби за щорічне плодоношення саду“, „Будова Всесвіту“, „Походження людини“, „Місяць – наш супутник“, всього вісім рукописів. Уся та інтелектуальна праця була визнана шкідливою, і навесні 1952 року репресивні органи спалили рукописи. На той час О. Тамко вже перебував у Дніпропетровській психіатричній лікарні, де пробув до березня 1952 року.

Ясна річ, він був психічно здоровим і, очевидно, боровся, аби довести це. І йому вдалося, бо тоді ж Кіровоградський обласний суд засудив О. Тамка до 25 років позбавлення волі у виправно-трудовах таборах із позбавленням громадянських прав на п'ять років та конфіскацією майна. Бойові нагороди теж відібрали. Уже після смерті Сталіна, у 1955-му, Верховний суд УРСР зменшив міру покарання до десяти, а через рік – до восьми років позбавлення волі у виправних таборах. Покарання відбував у Сибіру, в Омську.

Відбувши покарання, переїхав жити до родичів у Донбас, у Ровеньки Луганської області. Деякий час працював вантажником на складі, але на волі пробув недовго. За п'ять віршів, що були розповсюджені самвидавом, О. Тамко вдруге заарештований 29

жовтня 1959 року. Засуджений 28 грудня 1959 року до п'яти років позбавлення волі. Звинувачення практично ті ж самі – заклики до зміни радянського ладу, порушення єдності території СРСР. Перебував у мордовських таборах суворого режиму. Звільнений у жовтні 1964 року. В подальшому працював чорноробом, каменярем. Був двічі одружений. Дітей не мав.

У незалежній Україні, рівно через 41 рік після арешту, в листопаді 1992-го, О. Тамко отримав реабілітацію. Був членом партії українських націоналістів. Попри досить великий творчий доробок, за життя майже нічого не видавалось. За часів незалежності дещо друкувалось в періодичних виданнях патріотичного спрямування. Уже після смерти вийшла невелика збірка віршів „Зустріч“. Рукописи творів зберігають родичі. Серед них є автобіографічний роман з описами життя українського села 1930-их років.

„Від першої до останньої сторінки у його творах – образ страдницької України, що всупереч усім незгодам долає межу до волі. Поет інтуїтивно відчуває народження затаєної з дитячих і юнацьких років правди, яка з часом вилася в енергію прориву. І вона дала перші сходи – поезії, позначені болем і гнівом, які були опалені полум'ям його синівського серця та чітким виокремленням громадянської позиції“, – написав про твори поет Микола Суржо.

Помер забутий поет і герой О. Тамко 31 січня 2009 в місті Ровеньки.

ВИНЯТКИ ЧИ ТЕНДЕНЦІЇ?

Що показав перепис у Чеській Республіці?

Олександр Гаврош

Чеська Республіка, попри те, що не сусідить з Україною, однак, є однією з найближчих нам за духом країн Європи. Ще в часи першої Чехословацької республіки (1919-1938) стосунки чехів і українців стали дуже тісними, адже Закарпаття входило до складу новоствореної держави чехів та словаків, а в Празі та околицях оселилося чимало української діаспори, що рятувалася від більшовицького терору.

У 2021 році, у Чехії, як і в багатьох країнах Європи, було проведено перепис, перші результати якого опубліковано днями.

Загалом кількість населення Чеської Республіки за десять років незначно зросло (на 87 тис. осіб) і складає близько 10 з половиною мільйонів. Такому плюсовому сальдо Чехія завдячує в першу чергу іммігрантам. (Самі чехи не вельми люблять виїжджати за кордон за легшим хлібом). Кількість чужоземців в країні сягнула 4,7 відс. (понад 750 тис. осіб). (У Празі їхня чисельність наближається вже до 20 відс.).

Суттєво зросла кількість українців у цій слов'янській країні. Якщо в 1991 році до українців тут зголошувалося 8,000 осіб, то через 30 років їхня кількість виросла майже вдвіть і нині нараховує 78 тис. Майже третина з них припадає на Прагу, де українці складають найбільшу національну діаспору – 3 відс. від усіх мешканців. Тут слід зазначити, що перепис фіксував лише громадян Чеської Республіки та тих, що мають право на тривале проживання. Бо за статистикою чеських державних органів, у 2021 році дозвіл на працю у Чехії отримали понад 180 тис. громадян України. Так що кількість українських заробітчан у цій центрально-європейській країні – одна з найвищих в Євросоюзі. Мабуть, друга за масштабами після Польщі.

У Чехії українська меншина поступається лише словацькій, яка не набагато нас випередила (96 тис.). Швидко зростають також в'єтнамська (31 тис.) та російська (25 тис.) громади. При цьому кількість росіян за 30 років зросла вп'ятеро і більшість з них мешкають у Празі.

Найбільшою несподіванкою для нас є величезна кількість громадян, що не означила своєї національності. Майже третина мешканців Чехії залишила незаповненою графу „національність“, що призвело до

того, що офіційна кількість чехів у рідній країні суттєво зменшилася і сягає шести мільйонів. Якщо врахувати, що зросла і кількість тих, які вказали у переписному листі одразу дві національності, то бачимо чітку тенденцію до втрати чи розмивання національної ідентичності як такої.

Так само ця країна веде перед в Європі і за втратою релігійності. До вірян себе віднесли у переписі 2021 року лише 1.4 мільйони мешканців. Понад п'ять мільйонів назвали себе атеїстами, ще чотири мільйони навіть не заповнили цієї графи, вважаючи таке запитання зайвим.

Найбільшою конфесією Чехії залишається Римо-Католицька Церква, але й її вплив зменшується катастрофічно. Якщо у 1991 році римо-католиками себе назвали чотири мільйони чехів, то у 2021-му – їх залишилося лише 741 тис. За останніх десять років Римо-Католицька Церква втратила ще четвертину прихильників. Інші конфесії мають значно менше вірян. Таким чином Чеська Республіка є першою країною Європи, де абсолютна більшість громадян не належить до жодної релігійної спільноти.

Цікаво, що, за опублікованими даними, до русинів, яких тут записують окремо від решти українців, зголосилося лише 608 осіб. У той час, як у 1991 році таких було утричі більше – 1,900 осіб. З кожним переписом кількість русинів зменшується, попри те, що весь час триває потужна міграція з Закарпаття до Чехії, і значну частку (якщо не основну) тутешньої української меншини складають саме закарпатці. Однак, вони себе ідентифікують українцями, спростовуючи твердження про насильницький характер української ідентичності на Закарпатті. Результати перепису в такій ліберальній країні, як Чехія, засвідчують це на рівні промовистих цифр.

Неуспішність русинства у Чехії тим паче показова, що Прага 100 років тому стала для закарпатців колиською національного відродження. Себто історичне тло, здавалося б, мало сприяти „русинству“. Проте тих кілька політиканів з Закарпаття, яких пов'язують з московським впливом, що прославилися хіба гучними українофобськими заявами, чеська поліція заарештувала за кримінальні вчинки, ще більше посиливши відчуття „русинського“ занепаду.

Ужгород

ТОЧКА ЗОРУ

Мова й свобода України

Олександр Любчич

Мовне питання, поділ населення на „україномовне“ і „російськомовне“, то слабе місце, справжня „ахіллова п'ята“ України. Цей фактор завжди використовувала Росія – для посилення свого впливу в Україні, а також недобросовісні українські політики – для того, щоб прийти до влади. Скористалися ним в 2014 році і сепаратисти – прихильники Путіна, спровокувавши відділення від України так званих „російськомовних“ територій – Донецької, Луганської областей і Криму. Спробували використати „російськомовну карту“ і в цьому році, коли 24 лютого Путін розпочав відкрити агресію проти України. Однак, на цей раз кремлівського „фюрера“ чекало гірке розчарування; замість букетів із квітами та „щасливих посмішок“ на обличчях українців його вояків зустріли гармати та крики ненависти: „Геть з України, фашисти!“ Піднялися, як „україномовні“, так і „російськомовні“, а в єдиному пориві боротьби з окупантами об'єдналось населення як сіл, так і різних міст – Львіва і Харкова, Івано-Франківська і Херсона, Чернігова і Одеси... Дивна, незрозуміла для організаторів агресії, ситуація склалась в Україні: вони йшли знищувати „нацистів“ і визволяти населення, а натомість зустріли його рішучий опір.

З кожним днем зростає ненависть до загарбників, до країни, яка принесла війну на нашу землю, до всього „російського“. Ця ненависть зрозуміла й справедлива. Але в побуті багато українців (від літніх людей і до малечі) продовжують спілкуватися російською мовою. Включіть українське телебачення, і російська мова зазвучить із уст багатьох біженців і вояків ЗСУ, блогерів і волонтерів, лікарів і підприємців. І не тому, що вони підтримують Московію і схильні до сепаратизму, а просто... їм так зручно. Протягом багатьох років їхні діди і прадіди (мешканці українських міст) спілкувалися на російській мові, українська була „мужицькою“, справжньою „попелюшкою“ там, де панувала „мачухина дочка“ – російська мова. Зараз ситуація змінилась – українська мова стала принцесою у державі під назвою „Україна“. Але чи повинна „принцеса“ мстити „мачухиній дочці“ за віковічні знущання над нею? В казках – ні, але в реальному житті буває навпаки. Дехто, серед україномовних, почав „тролити“ так званих „російськомовних“, в медіа та побуті і навіть шляхом фізичних роз-

прав. На це звернув увагу і мер Львова Андрій Садовий, який закликав галичан не примушувати біженців зі Сходу негайно переходити на українську, бо вони пройшли кризу „пекло“ війни. Тим більше, що всяке насильство – це теж тиранія! Україна бореться за свободу, тож не може використовувати методи своєї деспотичної сусідки. Прийде час і, можливо, більшість мешканців України, горді за свою переможну націю, перейдуть на державну мову. Бо українська – справжня „солов'їна мова“, того варта. Вона (поряд із італійською) одна із найкращих, мелодійних і романтичних мов світу.

Хоча, можливий і інший варіант, як би комусь це не подобалося. Як людина, я впевнений, що головне – внутрішня суть людини, а не її мова. Як історик, знаю, що моя Україна йде тим шляхом, який вже пройшли інші, заможні й квітучі країни. Їй всього тридцять, зовсім дитячий вік для держави! Більше ста років Канада боролась за свій повний суверенітет від Великої Британії, аж поки не отримала його. По сто років таким державам, як Ірландія і Фінляндія, двісті років скоро виповниться незалежній Бельгії, майже чотириста – суверенній Швейцарії. Я згадав ці країни, бо колись в них мовне питання теж було надзвичайно гострим, але пройшов час і вони досягли високого рівня життя, побуту й культури. Населення стало толерантнішим і погодилося, щоб не утискувати інших, на двомовність, тримовність і, навіть, чотирьохмовність. Зараз це, без перебільшення, найщасливіші країни світу. То, можливо, і ми, колись, досягнемо такого рівня духовності і глянемо на світ зовсім іншими очима? Майбутнє покаже, яким буде подальший, „мовний шлях“ України.

А, поки що, „Україна в огні“... Найактуальніше нині – спільна боротьба за свободу, звільнення України від ворога, а не з'ясування мовного питання. Ми заплатили вже занадто високу ціну – втратили багато людей і матеріальних цінностей. Ті, хто загинув, говорили на різних мовах, мали різні прізвища, але всі були в душі „українцями“ і справжніми патріотами. Пам'ять про них вимагає від нас єдності і взаємоповаги. І ще одне, я не впевнений, що мою статтю надрукують, але свобода думки й свобода слова повинна бути не лише на папері, а й у реальному житті. Бо чим тоді демократичне суспільство відрізнятиметься від тиранії?

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

MONUMENTS

Oblast Memorials Co.

PO Box 746, Chester, NY 10918

Tel : 845-469-4247

Custom Designed Quality Monuments

Serving NY/NJ/CT Cemeteries

e-mail: oblastmemorialsco@gmail.com

web site: www.oblastmemorials.com

BILIBGUAL HOME APPOINTMENTS

Вогнегасники...

(Закінчення зі стор. 3)

були придбані Фондом збереження сакрального мистецтва України та ICOMOS від постачальника засобів пожежної безпеки Safelincs у Великій Британії завдяки гранту від Всесвітнього фонду пам'яток. Крім того, компанія Safelincs надала обладнання за ціною нижче собівартості, пожертвувала аксесуари та покрила транспортні витрати через Європу до Польщі, що дозволило доставити значно більшу кількість вогнегасників, ніж це було б можливо в іншому випадку.

Польський комітет допомоги українським музеям через Музей Варшавського повстання та Інститут Павла Влодковіца підтримав транспортну логістику та забезпечив збереження вогнегасників на складах у Варшаві та організував подальше транспортування вантажівкою до Львова.

Вогнегасники розповсюджуватимуть Центр порятунку культурної спадщини у Львові, Штаб порятунку спадщини (HERI) у Києві та Український національний комітет ICOMOS.

Окрім дерев'яних церков зі Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, вогнегасники будуть розподілені для інших дерев'яних церков у порядку пріоритетності, як визначено вищезазначеними сторонами, відповідно до рівня їхньої важливості (міжнародного, національного, регіонального тощо), а також загрози, що насувається від військових дій.

Інструкції та поради щодо їх використання, підготовлені професіоналами зі збереження спадщини на ICON, перекладено українською мовою та розповсюджуватимуться разом із вогнегасниками, також будуть доступні онлайн. ICON провів задля цього поглиблені консультації стосовно вибору типу вогнегасників для гасіння дерев'яних сакральних споруд.

Фонд збереження сакрального мистецтва України є неприбутковою громадською благодійною організацією у Вашингтоні (округ Колумбія), яка займається збереженням церков в Україні. Його місія полягає в тому, щоб навчати місцевих майстрів збереженню українських церков і сакрального мистецтва, а також служити каталізатором для передачі досвіду з охорони спадщини забутим і менш щасливим громадам, а також керувати роботою у ділянці збереження пам'яток.

Міжнародна рада з пам'яток і визначних місць (ICOMOS) є неурядовою некомерційною міжнародною організацією, яка прагне сприяти збереженню, захисту, використанню

та примноженню світової культурної спадщини. Маючи понад 11,000 членів, понад 100 національних комітетів, 30 міжнародних наукових комітетів і кілька робочих груп, ICOMOS побудував міцну філософську, доктринальну та управлінську основу для сталого збереження спадщини в усьому світі. Будучи офіційним дорадчим органом Комітету всесвітньої спадщини щодо виконання Конвенції ЮНЕСКО про всесвітню спадщину, ICOMOS оцінює номінації та консультує щодо стану збереження об'єктів, занесених до Списку всесвітньої спадщини. ICOMOS є одним із засновників Blue Shield (Блакитного щита). З початку війни ICOMOS допомагав ЮНЕСКО, співпрацював з партнерськими організаціями та мобілізував свої комітети для надання підтримки українській спільноті для збереження культурної спадщини.

Національний комітет ICOMOS Україна в Україні є одним із засновників Центру порятунку української культурної спадщини у Львові.

Всесвітній фонд пам'яток (WMF) є провідною незалежною організацією, яка займається охороною найцінніших місць у світі, щоб збагатити життя людей і побудувати взаєморозуміння між культурами та спільнотами. Штаб-квартира організації знаходиться в Нью-Йорку, а офіси та філії знаходяться в Камбоджі, Індії, Перу, Португалії, Іспанії та Великій Британії. З 1965 року команда експертів зберігає різноманітну культурну спадщину світу, використовуючи найвищі міжнародні стандарти на понад 700 об'єктах у 112 країнах. Співпрацюючи з місцевими громадами, спонсорами та урядами, WMF спирається на спадщину для вирішення деяких із найгостріших викликів сьогодення: зміна клімату, недостатня представленість, незбалансований туризм та відновлення після кризи. Віддаючи перевагу людям, які оживляють місця, WMF використовує потенціал минулого для створення більш стійкого та інклюзивного суспільства. Всесвітній фонд пам'яток (WMF) нещодавно започаткував Фонд підтримки спадщини України з початковим фінансуванням у розмірі 500 тис.дол. від Фонду Гелен Франкенталер, щоб задовольнити нагальні критичні потреби фахівців зі збереження спадщини в країні та закласти основу для майбутньої реабілітації.

Контакти:

Центр порятунку культурної спадщини – Наталя Філевич – taljaf@gmail.com, Роман Метельський – photolvivnews@gmail.com,

ICOMOS – Gaia Jungeblodt – secretariat@icomos.org,

WMF – Judith Walker – jwalker@wmf.org

Кадрові зміни...

(Закінчення зі стор. 1)

Президент також звільнив з посади начальника Управління СБУ у Дніпропетровській області Володимира Краснянського і призначив замість нього Сергія Лисака, попередньо звільненого з посади начальника Управління СБУ в Житомирській області.

В. Зеленський звільнив Євгена Борзілова з посади керівника Управління СБУ в Полтавській області та призначив його начальником Управління СБУ в Закарпатській області. Полтавське управління СБУ очолив Іван Рудницький. Начальником управління СБУ в Харківській області призначений Олександр Куць.

В. Зеленський також заявив, що у СБУ триває кадрова ревізія – вирішується питання щодо звільнення 28 посадовців у зв'язку з незадовільними результатами роботи.

Конкурсна комісія з обрання керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП) затвердила результати конкурсу: найбільше балів набрав детектив Національного антикорупційного бюро Олександр Клименко.

Відповідно до законодавства, тепер подання про призначення О. Клименка на посаду керівника САП має бути передано на розгляд Генеральному прокурору. Рейтинг на посаду керівника 5-го відділу САП очолив Сергій Савицький з 240 балами.

Новий керівник САП вносить подання Генпрокурору про призначення свого заступника, а керівника

п'ятого відділу відомства призначає сам. Попередній керівник САП Назар Холодницький оголосив про відставку 21 серпня 2020 року.

Президент В. Зеленський звільнив з посади заступника голови СБУ Володимира Горбенка.

І. Баканов у зверненні щодо діяльності на посаді голови СБУ заявив: „Не все із запланованого вдалося довести до кінця. Були й прорахунки, причини яких слід аналізувати окремо. Водночас варто пам'ятати – складно за кілька років змінити систему, яка десятиліттями зазнавала впливу сильного і підступного ворога, що володіє необмеженими ресурсами“.

За його словами, у лютому ворог планував захопити Україну за три дні і серйозну ставку робив саме на свої агентурні мережі. Та в цей найбільш кризовий момент ворожі агенти не спрацювали – СБУ заздалегідь вибудувала чітку систему з їх нейтралізації. „І це теж один із результатів, який свідчить про рівень роботи спецслужби“, – зазначив І. Баканов.

Говорячи про результати роботи СБУ, І. Баканов нагадав про затримання і оголошення підозру кумові Путіна, розслідування кримінальних справ, де фігурують топполітики і лідери парламентських фракцій, масштабні та масові викриття ворожих агентів у різних державних органах за останні роки, системну протидію ворожій пропаганді.

І. Баканов подякував за службу чесним і професійним службовцям СБУ та висловив сподівання, що результати роботи наступних керівників СБУ будуть лише кращими.

Українформ

Вбивали...

(Закінчення зі стор. 14)

Народився 18 грудня 1980 року, закінчив школу в Читі, а потім – Санкт-Петербурзький військово-морський інститут, живе в Севастополі.

Наказ цим людям міг віддати начальник штабу 4 окремої бригади підводних човнів Чорноморського флоту Олексій Пашинін, капітан 3-го рангу. Йому 40 років, народився у Севастополі, але виріс у гарнізоні в Мурманській області, де служив його батько. Заступником О. Пашиніна є

Константін Табачний, капітан 2 рангу, командир Севастопольського дивізіону підводних човнів. Народився 21 квітня 1970 року в селі Оленяча Губа в Мурманській області, де служив його батько, також капітан підводного човна. У Табачного є дружина Тетяна, син Дмитрій та донька Анастасія.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, корали, पोєси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OXSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 908-872-2192

email: stankouna@optimum.net

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unainc.org

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

UNION FUNERAL HOME LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222
www.unionfuneralhome.com

DNIPRO LLC.

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

Перемога Михайла Брудіна в Ізраїлі

Світлана Глаз

ЕРУСАЛИМ. – 5 липня на юніорському чемпіонаті Європи з легкої атлетики серед спортсменів до 18 років розіграно медалі в метанні диска серед чоловіків. Перемогу здобув 17-річний українець, який має єврейське коріння, Михайло Брудін і став новим чемпіоном Європи в цій дисципліні. Ось як пише про це ізраїльський блогер Вадим Малев: „Вражаюча історія – чемпіоном став онук чемпіонки.“

Юний чемпіон загорнув себе в український прапор, а одержуючи нагороду, розплакався. А вже присвятив її Україні, з якої через війну виїхав до Ізраїлю, та своїй бабці Фаїні Мельник. Коли Михайло одержував нагороду, то виїняв фото своєї легендарної бабці-єврейки та показав публіці. Ви теж про неї чули – це велика спортсменка минулого –

Фаїна Мельник, Олімпійська чемпіонка Мюнхенської олімпіади 1972 року. Тієї самої, коли від рук терористів загинули члени ізраїльської делегації. Цю свою медаль Михайло присвятив їй!“

Фаїна Мельник – Заслужений майстер спорту з метання диска (1972), у 1970-1976 роках неодноразова чемпіонка СРСР, Європи, рекордсменка світу, Олімпійська чемпіонка (1972).

Тепер Михайло Брудін та його співвітчизники потерпають від російської агресії в Україні. Він змушений був залишити свою країну. Останніми місяцями жив і тренувався в Іспанії, куди запросив його друг і суперник Маркус Морено.

На змаганнях у фіналі брали участь 12 спортсменів з різних країн світу. Українець майже на півтора метра перевершив результат найближчого суперника, нідерландця

Михайло Брудін з фотографією бабусі.

Янніка Рольвініка, який із результатом 63.06 метра посів друге місце. Бронзу виборів спортсменів з Румунії Михайл Даміян Моторка.

Попереду у М. Брудіна ще будуть перемоги, але ця – перша – зали-

шиться пам'ятною назавжди, як початок спортивного тріумфу. Про його успіхи розповіли ЗМІ Ізраїлю, серед яких і щоденна івритомовна газета „Ізраїль сьогодні“, з якої взяте фото.

Нідерланди підтримують Україну

Світлана Глаз

СІТГАРД, Нідерланди. – „Ми хочемо миру!“ – під таким гаслом 9 липня відбувся концерт у голяндському місті Сітгарді. Організаторами виступили керуючі проектами для людей з усього світу і українців, які мають статус тимчасово переміщених осіб та знайшли прихисток у цей страшний час у Нідерландах. Один із проєктів очолює активний діяч, який всесторонньо підтримує та допомагає українцям Мішель ван Дейк.

„Коли Росія розпочала війну в Україні 24 лютого 2022 року, я відчув себе безсилим, – написав Мішель учасниці цього благодійного концерту Анні Куриленко і запросив її взяти участь у ньому. – Ми, голяндці, які живемо в мирі, повинні щодня усвідомлювати, що все може бути інакше. Хочу аби українці жили в мирі у

своїй країні, щоб ми могли разом насолоджуватися чистим блакитним небом і жовтими полями. Я погано ставлюся до несправедливості і намагаюся вжити заходів проти цього та став думати, як допомогти людям відчутися потрібними і важливими за межами свого дому. Тому проєкти, акції підтримки, концерти та інше – це заклик світу, що ми з українським народом та проти війни, яку розв'язала Росія проти України.“

В концерті взяли участь музиканти з Сирії, Палестинської автономії, Ємену, Бельгії, України, Нідерландів. Захід відбувся у місцевому театрі „Toon Hermans Theater“.

Відкрили програму українські діти, які грали на блокфлейтах гімн України та популярну нині „Ой, у лузі червона калина“.

Україну представляла акторка та

співачка з Черкас, керівниця театральної студії „Рапсодія“ мистецької школи ч. 2 Анна Куриленко, яка через війну Росії в Україні змушена залишити батьківщину. Разом з донькою Соломією на початку війни вона отримала запрошення від друзів з Німеччини. За кордоном Анна з іншими українцями веде активну діяльність на підтримку України, її людей, воїнів, виступає з волонтерськими концертами в церквах, співає у місцевому німецькому хорі. У Нідерландах була і раніше, читала свою п'єсу „Диво-ліс“. Коли я вперше прочитала цей твір Анни Куриленко, він мене вразив своїм пророцтвом щодо війни в Україні. До концерту долучилися голяндські друзі аби своїм виступом підтримати Україну. Це Анна Янсен (скрипка), Роберт Гафенс (гітара), Піт Германс (цимбали).

Анна розповіла: „У залі панувала надзвичайна атмосфера. Того вечора театр перетворився на місце, що прагнуло привернути увагу всього світу аби нарешті зупинити російське божевілля в Україні. Зі сцени лунали інтонації добра і віри, акапельний спів повертав українців до своїх родин та землі, яка дала світу стільки талантів. Люди плакали, підходили і дякували особисто за можливість чути українські пісні. Я приїхала на запрошення організатора проєкту допомоги переміщеним особам Мішеля ван Дейка. Він надзвичайно багато робить аби підтримати українців та їхні сім'ї, які перебувають тепер у Нідерландах. Влаштує заходи для дітей, допомагає вирішувати безліч справ. Співала дві пісні:

колискову „Ой, ну, мале дитя, спати“ та „Ой, у вишневому саду“. Вирішила цього разу співати акапельно, бажуючи через спів передати унікальне значення пісні для України. Володіючи англійською мовою, моїм звертанням до публіки бути лише найважливіші слова: „Ми хочемо миру для світу і перемоги для нашої сильної і прекрасної України! Слава Україні!“ Було складно говорити, сльози підступали. У залі були оплески. Голяндці досить емоційні та вразливі люди. Дуже підтримують українців“.

У фіналі прозвучала пісня із репертуару „Beatles“ „Give peace a chance“, яку заспівав голяндський музикант Бас Кілен. Організатори заходу доручили акцію Соломії Левченко, доньці Анни Куриленко та Андрія Левченка, який залишився в Україні та всіма можливими засобами допомагає наблизити перемогу, важливу місію. „Соломія кожному простягла ручку-малюнки, – говорить А. Куриленко. – Їх створили діти аби підтримати своїми кольорами цю важливу акцію. Хіба може бути світ таким жорстоким? Хіба для цього Господь створив його? Ці запитання читалися у цих дитячих малюнках. Соломії чотири з половиною роки. Має співочий дар. Наспіває мій репертуар, бо завжди зі мною. Вже традиційно співає: „Ой у лузі червона калина“, „Зродились ми з великої години“. Нещодавно вивчила „Добрий вечір, ми з України“. Маю надію, що пісня стане для Соломії провідником, найціннішим орієнтиром для пам'яті, назавжди дасть віру, знання у незламність та перемогу свого народу“.

Учасники концерту в Нідерландах. (Фото: волонтерська організація Сітгарда).

Про відкликання...

(Закінчення зі стор. 9)

відбувалися на території України; навіть сьогодні на території України немає польських земель; нинішня Польща складається з української території на сході.

Незалежно від того, хто пише історію, це просто факти, які ніхто не може спростувати. Тим не менш, Україна сподівається на союзників у Польщі, Німеччині та навіть Ізраїлі, тому що Росія загрожує світу. Україні потрібні друзі але без паплюження історичної правди.

Нью-Йорк

Передплачайте і читайте „Свободу“

- 127 років на службі діяспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати: 973-292-9800 дод. 3040

Річна передплата – \$90.

Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

Місце пам'яті Романа Ратушного

Місце пам'яті Романа Ратушного. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 5 липня Роману Ратушному мало виповнитися 25 років. З першого дня російського вторгнення він брав участь у боях під Києвом, а потім уже у складі 93-ої бригади „Холодний яр“ звільняв Тростянець, воював на Сумщині та під Ізюмом, загинув під час виконання бойового завдання на Харківщині 9 червня.

Інститут права КНУ ім. Тараса Шевченка оголосив про запровадження стипендіальної програми ім. Р. Ратушного, щоб допомогати здобути юридичну освіту громадським активістам, які готові присвятити себе соціальним ініціативам і праці в

державному секторі.

Юристи та спеціалісти в галузі права з провідних міжнародних фірм Allen & Overy, Morgan Lewis та Norton Rose Fulbright об'єдналися з провідною українською фірмою Avellum для заснування стипендії.

На честь Р. Ратушного у столиці створили місце пам'яті загиблого столичного активіста. Квіткову композицію і мурал розмістили в районі Протасового Яру, що у Солом'янському районі Києва. Р. Ратушний об'єднав громаду, для збереження зеленої зони Протасовому Яру в центрі Києва та створення парку-заказника. Вулиця Волгоградська буде невдовзі носити ім'я героя Києва.

Невинні жертви загарбників

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – В „Українському селі“ з сумом і співчуттям прийняли звістку про загибель у Вінниці 14 липня від ракетного удару двоюрідної сестри тележурналіста Юрія Гули 24-річної Катерини Гули. Ю. Гула у червні знімав у селі телесюжети про добровільну акцію 9-річної Софійки Муртазин і життя села, які побачила Україна у телепрограмах каналу „Україна“.

Катерина Гула народилася на Вінничині, закінчила Вінницький техніко-екномічний університет,

працювала у медичному центрі боронити Україну на Миколаївському напрямку війни.

Медичний центр „Нейромед“ повідомив, що його приміщення знищене повністю, загинули К. Гула і Тетяна Харченко. Дитячий невролог Павло Ковальчук і невролог Наталя Фальштинська важко поранені.

Вранці 14 липня російські окупанти випустили п'ять ракет по центру Вінниці з підводних човнів у акваторії Чорного моря. Дві ракети вдалось збити, а три влучили у цивільні об'єкти. Загинули 23 особи, серед них чотирирічна дівчинка Ліза.

Жертви росіян Катерина Гула (ліворуч) і Тетяна Харченко

Померла письменниця Віра Вовк

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙРО. – 16 липня на 97-му році життя перестало битися серце Віри Вовк – української та бразильської письменниці, літературознавця, прозаїки, драматурга, перекладачки та науковиці, лауреатки численних літературних премій, а також премії ім. Тараса Шевченка за 2008 рік, учасниці Нью-Йоркської поетичної групи.

Віра Вовк була щирим другом України і допомогла на літературній стежині багатьом українським письменникам. Її багатогранна літературна творчість, яка ввібрала в себе джерела українського фольклору і поєднала їх із сучасним модерним баченням світу, завжди посідатиме

одне з чільних місць в українській культурі. Віра Вовк народилася у Бориславі на Львівщині. З 1945 року перебувала в Німеччині, згодом перебралася в Бразилію. У 1949 році разом із матір'ю переїхала до Ріо-де-Жанейро.

В. Вовк була доктором філософії, професором німецької літератури та завідувачем катедри германістики у Федеральному університеті Ріо-де-Жанейро. Писала українською, німецькою та португальською мовами, перекладала з французької, італійської, румунської, македонської, старослов'янської на українську мову.

Українформ

Померла Руслана Писанка

У Німеччині на 57-му році життя 19 липня померла українська акторка і телеведуча Руслана Писанка. Вона після повномасштабного вторгнення Росії в Україну виїхала до Німеччини, де лікарі діагностували у неї важку хворобу. Р. Писанка народилася 17 листопада 1965 році у Києві. Навчалась у Державному інституті театральних мистецтва ім. Карпенка-Карого на факультеті режисури телебачення. Р. Писанка з 1996 року працювала в телевізійному агентстві „Вікна“. Пізніше їй запропонували стати ведучою програми на телеканалі „Інтер“ і ведучою на телеканалі „1+1“. (Українформ)

Руслана Писанка

Ділимося сумною вісткою, що упокоївся в Бозі 31 березня 2022 року наш найдорожчий Батько і Дідо

св. п. Ілля Шевчук

Ілля народився 10 серпня 1922 року в селі Ліщанці, Тернопільська область, наймолодшим з восьми дітей. Вже під час війни, під більшовиками, Ілля вчився коротко в сусідньому селі Язловець, в зоотехнічному інституті. Більшовики йшли на захід проти німців, а люди втікали від фронту і від ворогів, куди була змога. Ілля перебував короткий час в таборі Трайзен, в Страсгофі. Родина переїхала незабаром до табору в Ляндеку, до містечка в Тірольських горах Австрії, на французькій зоні. Там жили у 1945-1949 роках.

У таборі молоді юнаки, між ними Ілля, організували старшопластунський курінь ім. Богдана Хмельницького. Пластуни провадили прогулянки в Альпійські гори і також різні свята в таборі. Ілля провадив групу новаків і юнаків на таборі в Фішбаху, над Боденським озером, де він здобув Третє пластова відзначення за свою працю. В Ляндеку Ілля взяв на себе обов'язки курінного скарбника, за що уділено йому Четверте пластова відзначення.

Від 1947 до 1949 року він був у місті Шрамберг, в Німеччині, де ходив до польської технічної школи, здобув свідоцтво і кілька місяців працював. У грудні 1949 року, на кораблі „General Stewart“, переїхав до Нью-Йорку.

В Америці Ілля працював довгі роки креслярем. У 1959 році одружився з Марійкою Коник-Думанською. Переїхали до Джерзі Сіті, де Ілля продовжував Пластову працю в станиці і в таборах на „Вовчій тропі“. В 1969 році отримав Друге сеньйорське відзначення св. Юрія. Тримав близькі зв'язки з „Хмельниченками“, їздив з родиною на ради на Союзівку, посвячувався в провіді станиці і куреня.

Впродовж свого життя в Америці Ілля був завжди активним в різних інших громадських організаціях. У Джерзі Сіті він став працювати в управі Народного дому, в церкві свв. Петра і Павла, в Кредитівці „Самопоміч“, в організації „Провидіння“. Ліпив вареники, робив ремонти, ходив на різні збори, возив дітей на танці чи на прогулянки. В 1990-их роках, коли розбудовувалися українські дипломатичні установи в Америці, Ілля організував громадські пожертви в Джерзі Сіті. Також допомагав як перекладач для міжнародної організації „Rotary“, коли спроваджували дітей з України на медичні лікування.

Ілля найголовніше цинив Бога, свою рідну Україну, і родину. Хай та любов і посвята будуть родині назавжди прикладом по шляху життя.

Залишаються в глибокому смутку:

- син - Влодко з дружиною Софією і дітьми Арієюноу і Адріаном
 - син - Ігор з Надею і її донькою Любою
 - донька - Надя Мачай з чоловіком Олегом і дітьми Павлусем і Юліянкою
 - син - Ромко з сином Давидом
 - внук - Данилко з дружиною Ларисою
- близька і дальша родина в США, Канаді, Україні й Європі.

В пам'ять Ілька можна складати пожертви на Українську католицьку церкву свв. Петра і Павла в Джерзі Сіті або на Український народний дім в Джерзі Сіті.

Вічна йому пам'ять!

NEW LONG-TERM ANNUITY RATES

9 YEAR 4.65%*

7 YEAR 4.00%*

5 YEAR 3.50%*

* FIRST YEAR RATE. MINIMUM GUARANTEED RATE 2%
RATES SUBJECT TO CHANGE. NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

STAND WITH UKRAINE

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • WWW.UNAINC.ORG • 800.253.9862

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

30 річний незмінний відсоток

5.436% APR*

Telephone: (212) 473-7310

Toll Free: (888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 6/28/2022 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 20% down-payment required; must be 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

